

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szeptemberére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetésekre

a kiadóhivatal veszi föl

Delegációk.

Pécs, 1896. június hó 1.

(*) Egyik esztendőben Bécsben, másik esztendőben Budapesten ülnek össze a magyar és osztrák parlamentek különítményei, hogy megadják a szentesítést az öszbirodalom népei nevében azokhoz a követelésekhez, melyeket a három Gross excellenz évente fokozottabb hatványu forintok erejéig támaszt a kormányzottak zsebei ellen. Mikor a magyar urak mennek Bécsbe, dupla napidij jár nekik, sőt az egész kíséret, mint irodaszemélyzet, gyorsírók, szolgák a Bankgasse-i ingyen lakáson kívül kétszeres napidijban részesülnek, ami körülbelül három hétre számítva kemény ötvenezer forintokat tesz. Egyetlen vigaszunk az lehet a dologban, hogy a másik Ausztria népei fizetik ezt a kis summácskát, mikor az ő uraik jönnek Budapestre.

Mi ez az összeg azonban a tenger sima tükrehez, vagyis azokhoz a milliókhoz képest, a mit évenként ki kell izzadnunk annak a Molochnak, a mit közösgyének hívják, melynek papi személyzetét azok a mi drága jó delegátus uraink képezik, akik tegnap osztrák kollegáikkal egyetemben meglátogatták az Andrássy-ut végén elhelyezett körképet, a „Pokolt“, a melynek kapuján nem ugyan a kétfejű sas,

hanem Dantenak nagy mondása terpeszkedik nagy piros betűkkel: „Ti, a kik ide beléptek, hagyjatok fel minden remény-nyel!“

Ezt a jelszót követik azok az urak, akik a sors különös kegyelméből delegátusoknak hivatnak. Nekik nem kell gondolkozniok, nem szabad akadékoskodniok, az ő szerepkörük csak az, hogy megadják az alkotmányos mázt ahhoz a rendszerhez, mely 1867 előtt az önkényre volt alapítva. Pedig hát most is csak úgy megy a dolog, mint azokban a boldog időkben, a három mindenható közös miniszter „legfelsőbb helybenhagyással“ bejelenti igényeit és aztán következik a szavazás, mely mindenkor teljesen kielégítő; még eddig soha sem volt rá eset, hogy a delegációk megtagadták volna azoknak a zöld tollas vén gyerekeknek apróbb kedvteléseit és sok-sok ezer mindenféle rendszerű és kaliberű puskákat készítettünk ezeknek a gyönyörűségére a mi véres verejtékkel szerzett pénzünkön, melyeknek jó része Kohn, Ráth és más ilyen exotikus hangzásu vas-antikváriusok révén Chinába, Abessinába és Tranzwaal-ba került darabját per 5 frtjával számítva, a mi mellett a mi élelmes ószereseink netto 100 percentet nyertek, míg a dicső monarchia olvasatlan milliókkal adta meg az árát.

Pártunk egyik előkelő organumában,

az „Egyetértés“-ben Kossuth Ferenc a közös költségvetésről cikkezve, ezt a „legfelsőbb helybenhagyást“ kifogásolja, a mely mellett „alkotmányos (9) tárgyalás végett“ a költségvetés bemutatattik. Vagyis nem a törvények értelmében történik mindez. Biztos lehet benne pártunk kiváló nagynevű alakja, Magyarországon nemcsak a delegációknál megy ez így, de a parlamentnél is. A kiegyezés óta nem került be a törvénytárba egyetlen olyan törvény sem, melynek javaslata nem az uralkodó előzetes jóváhagyásával került a képviselőház és a főrendiház elé, amiből önként következik, hogyha például Kossuth Ferencnek volna valami üdvös törvényjavaslata, abból soha sem lehet törvény, mert nélkülözi az „előzetes legfelsőbb jóváhagyást.“

Ne beszéljünk tehát parlamentarizmusról, alkotmányról, mert ilyen Magyarországon nincs és nem is volt soha. Pusztákomédiázás minden, a mi elkezdve a legfőbb magyar hivataltól, a miniszterelnökségtől, le egészen a legutolsó községig folyik. Egy hiábavaló agyrem a parlament, a mely nem népképviselő, hanem a kormányok szavazógépe, a kormányok pedig az abszolutizmus eszközei. Hisz harminc esztendő gyakorlat bizonyítja, hogyha a kormány úgy akarja, Magyarországon ellenzéki képviselő be nem kerül abba a nagy taposó malomba, hol a képmutató

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Hol van az a régi jelszó? . . .

Hol van az a régi jelszó,
 A mely ezeréven át
 Jelszava volt a magyarnak
 S napkeletnek, napnyugatnak
 Népe félte és remegve
 Gondolt reá a világ?!

Hol van az a régi jelszó,
 Három szó csak, semmi több;
 S mégis, ki ellene vétett,
 Görög volt bár, avagy német,
 Kardunk hegye járta által
 Szívét harci zaj között?!

Hol van az a régi jelszó,
 Mit megvédtünk százszor is?
 S ha kard sem volt már kezünkbe,
 Példa rá hős Lehel kürtje,
 Ezt a jelszót diadalra
 Segítettük akkor is?!

Hol van az a régi jelszó,
 Amit mongol és török
 S ezer ellenfél hátára
 Vérrel irtunk hős csatákba,
 Mig ezer év vonult végig
 Édes szép hazánk fölött?!

Az a jelszó elfeledve
 És rozsdás az ősi kard!
 Új ezer év kezdetével
 Egyre éri a sok szégyen.
 Még a féreg is gyalázza,
 Bántja mostan a magyart!

Megcsúfolja lobogónkat
 Gyatra népség, idegen.
 De ez azért nem elég még,
 Kik e nemzet kegyét élték,
 Szemtől szembe is gyaláznak
 A földünkön, idebenn!

Hejh! ha tudnánk azt a jelszót,
 Minden másképp lenne majd!
 De aki azt felidézze:
 Szükség vón' a hét vezérre,
 Hiszen dicső kormányunkra
 Manapság már ki se hajt!

És ha újra megtanulnánk,
 Akkor aztán kard, ki kard!
 S mind, aki csak meggyalázott,
 De legelőbb a kormányod
 Tanulná meg édes népem,
 Hogy ne bántsa a magyart!

Honthy István.

A Tordayék Leája.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Sándor József.

Már az alkonyat is ott lelte őket a patak partjánál, még mindig bucsustak. Torday Lea merengve bámult a patak fenekére, mintha a locsogó haboktól kérné az édesítő vigasztalást. Ugy küzködött a lelkében. Pedig ott állott mellette, ott szorongatta kezeit, az ő szemében is a bucsu fájdalom tükröződött, ő is szeretett volna itt maradni Lea mellett örökre.

Aztán Lea megtörte a csendet.

„Isten látja lelkemet — Feri, mi nem leszünk egymáséi. Az én sejtelmem nem csal, az én balvégzetem szomorú. Minek is ígért, minek is ígértem? Nem — Feri; amit fogadott itt nekem az Isten szabad világában, megszegheti bátran, nem kérem számon soha. Menjen, éljen, szeressen! Ha boldogtalan lesz, jusson eszébe boldogtalan Leája; ha boldog lesz, akkor feledjen el. El is feled. — Mert boldog lesz, én kívánom.“

Könyei elfojtották szavát.

Báni Feri haza kísérte, ott a lombos előtt még egyszer megcsókolta kezeit, aztán elváltak.

Báni Feri hamarosan el is feledte. Megesküdt a leánynak százszor is, hogy egymáséi lesznek, aztán mikor más vidéken más látott, akkor elfeledte Leát is, az esküjét is. . . Aki hamisan esküszik, sujtja az igazságszol-

emberek nagy tömege van beraktározva és a hová szintén lehet alkalmazni Dante mondását: „Voi, chi entrate, lasciate ogni speranza!”

Ne várjunk tehát semmi jót és üdvöset a delegációtól, mely parlamentünknek a crém-jét teszi. Minő lehet ott a hátramaradt savó, a hol a tejszin is ilyen mindenre alkalmas elemekből áll?! A választó polgárok ha megtudják, hogy minő emberek képviselték őket, persze csak akkor tudják meg, ha az értelmi és anyagi jólét emelkedik náluk, hát keservesen fognak visszaemlékezni a mostani időre, midőn uton-utfélen a „Mi van eladó” a jelszó. Eladó a lélek, a jellem, a becsület, eladó a befolyás, a rang, a cím, a kitüntetés, eladó a hivatal és minden, a mi kézzelfogható, a vevő pedig az a fajzat, a mely a „Pokol”-ból bocsátja ki emisszariusait: maga a megtestestült ördög.

Persze ezek után nem valami nagyon érdekelhet bennünket, hogy a közösöknek nevezett kiadásokat az idén is fogják emelni alkotmányosan. Az a három ur az idén jobban bele akar nézni a tárcába, hát adjunk nekik többet, hisz ha azt mondanók, hogy nem adunk, ugyis elvinnék, legfeljebb a delegációkat és küldöket kergetnék szét a szélrózsa minden irányába, hogy építsenek valahol vicinálíst a pokolba, a hová nagy kegyesen megadják nekik a koncessziót.

Miután a vámokat és közösöknek elalkudott jövedelmeket levonták a közös költségvetésből, az eddigi kvóta arányában Magyarországra esik 35,146.140 frt, vagyis minden egyes lakosára e hazának 2 frt, a mivel elismerjük, hogy Ausztriának vagyunk adófizető alattvalói és ez mindig így lesz, míg a közösügy megmarad, legyen bár Bánffy, Szapáry, Héderváry, vagy valamely két Y-os nevű ur is a kormányelnök. Sorsunkat túrnunk kell,

gáltatás. Hanem aki elbolondit egy leányt, felzavarja lelke nyugalmát és aztán otthagyja esküjével, beletüzi a kétségbeesés örvényébe, azt nem sújtja semmi törvény, még a lélek törvénye sem.

Torday Lea szüzi szerelme megmaradt. Ugy alkonyat táján ki-kiment a Zörgő patakhoz, elmesélte neki a szive érzelmeit, kipanaszolta mélységes bánkódását, aztán mikor kisírta szép fekete szemeit, koszoruba fűzte a Feri liliomvirágját, elvitte haza és rárakta a Feri fényképére.

Aztán csak várt, csak reménykedett. Hiszen Feri megesküdt neki, utoljára is a lombos gesztenyében azzal vált el tőle, hogy egyszer szeretett és szerelme örök marad. Hát miért ne reménykedjen? Mert szegény anyja félti, hogy pártában marad? Hiszen tudja, hogy másé nem lehet soha. És csak várt és csak reménykedett.

Multak a szürkülő esztendő, Torday Lea arcára is kezdett barázdát szántani a kiméletlen idő, de szive szerelme a régi maradt, az üdvözítő tiszta szerelem.

Báni Ferit az elválás nem szomorította meg. Akinek lelke hamar gyulad, lángja fellobban, aztán hamar elalszik. A mélységes szerelem ott születik a tartós vonzalomban. Aztán Báni Feri is a kor gyermeke volt, aki a házasságot nem a vonzalomra alapította, hanem a vagyona. És amikor eljegyezte arának százezerjé, akkor megemlékezett az érette fonnyadó Torday Leáról és elküldötte neki eljegyzési lapját.

míg a nemzet, a nép eszéhez nem jön és tudatára ébred, hogy nem olyan gyöngé és hitvány az az ősi erő, mint a nemzetre ráerőszakolt farizeus doktorok azt jelentik Bécsben. Erős az a magyar kéz, a melyik a forró nap tüze alatt kaszával kezében ontja a rendeket, romlatlan még ennek a munkás népnek az erkölce, hisz dacára annak a végtelenségig alkalmazott adócsavar-nak, szívésen ragaszkodik ősei földdarab-kájához: ez a jó falusi földművelő nép lesz az, mely majd kiűzi a kufárkodókat, és hazánk fennállását biztosítja majd a második ezerévre — delegációk nélkül, komédia nélkül és igazán alkotmányosan.

H i r e k.

Pécs, 1896 június 1.

Két arckép.

— Megtörtént. —

Egy megyei földbirtokos ez év elején arcképeket rendelt a pécsi fényirdák — nem árulom el melyikében. Szó a mi szó, a képek igen jól sikerültek, és valószínű, hogy az e felett való fotografusi örömeinek tulajdonosai az a vigjátékocskák, melynek öntudatlan szerzője maga a fényképész. A kész fotográfiákat pár nap múlva tették postára s a földbirtokos, a mikor a postáról megérkezett csomagocskákat felbontotta, megütközéssel tapasztalta, hogy a sok kartonlap egyikéről bájos női fej mosolyog felé. Első pillanatban boszankodott s a pokolba küldött minden szórakozott fényképészt, majd később annak tudatára jött, hogy nem is olyan nagyon kellemetlen dolog egy veszedelmes szép szemű asszonyka fényképének a birtokában lenni.

De vajjon asszony-e már, vagy még leány? Ez a gondolat nyugtalanítani kezdte, a mit igen ritkán tett meg, nagy sietséggel fogott egy levél megírásához.

*

A szép özvegy asszonyka hazaérkezett, s fölszakította az új megrendelésű arcképeinek borítékát. Tizenhárom kép volt benne.

Torday Leát a hír lesújtotta. Akinek képe ott ragyogott szemei előtt, akit örök oltárának szentelt nemes érzelmek, most másé lesz, nem fogja többé látni soha, nem szabad kimennie a Zörgő patakhoz, hogy koszoruba fűzze Feri virágjait. Mit is tesz most már? Az idő eljárt a feje fölött, vagyona nincs, hogy azért venné el valaki.

Aztán ott van még szegény jó anyja is, akinek minden reménye egyetlen leányában volt és most a rut tapasztalás keseríti meg lenyugvó életét. Azt hitte, hogy szét szakad a szive. A test fájdalmait eltompíthatja a tudomány eszköze, de a lélek bajára nincs orvosság, még csak az idő sem gyógyítja meg. Torday Lea csak titkolta bánkódását, hogy meg ne szomorítsa elaggott jószágos anyját, egyszer aztán kitört lelke fájdalma. Oda borult csüggedő anyjának térdre, nem tudott szólni, csak a lelke beszélt, eszébe juttatta azokat a csöndes estéket, a mikor Ferije vállán nyugodott; a bohó fiatal álmokat, az eltűnő emlékeket és a mikor már kisírta szemeit, úgy érezte, hogy megkönnyebbült.

Aztán eltemette egyetlen vigaszát, édes szülőjét is. Egymaga maradt, hervadott. És mig hervadott, mig tavaszok repültek el sárguló, őszülő feje fölött, estende koszoruba fűzte a liliom virágokat, ráaggatta a Feri fényképére és úgy ápolta szent szerelmét.

Él még most is. A megtörpült leányzó felkeresik a viruló lánykák és mindegyiknek lelkére köti, hogy tanuljon meg nem szeretni.

Találgatni kezdte a szokatlan szám okát. Végig pergette ujjai között a kartonokat s ijedten sikoltott föl. Az egyik arcképnek bajusza nőtt. Pár pillanatig nem tudta gondolatait rendezni, aztán pedig találgatni kezdte az őt ért szerencsétlenséget s megérlelődött benne a hit, hogy az nem olyan nagyon nagy, mint ő gondolta volna.

Csak a haját ne választaná oldalt. Fölfelé fésűlve sokkal jobbat mutatna. A göndör emberek mind ostobául teszik, ha választékot viselnek — mondogatta.

Egyszerre elhallgatott. Szégyelte magát, hogy egy előtte teljesen ismeretlen férfi fényképével ilyen hosszasan foglalkozik. Hát ha az illető valami csaló, akinek csupán a köröztetés megkönnyítéseért szerezték meg a fényképét, akinek fotográfiája az övéi közé csupán véletlenül került, s a kit ezután könnyen elfoghatnak. Az az ember a börtönbe fog jutni s ha onnan kiszabadul, el fog jönni hozzá s akaratlan árulásáért irtozatos bosszút fog állani. Felkapta a fényképet, hogy összetépje, de mikor ránézett, nagyott dobbant a szive. Izgatottan simította hátra a homlokára tolakodó hajfürtöt s alig hallhatóan sugta:

— Csak olyan veszekedettül csinos bajusza ne volna!

Aztán letült s egy szives, dorgálásokkal bélelt levelet írt a fényképésznek, amiért az olyan kellemetlenséget szerzett neki. Utó izenetében azonban megkérdezte, nem volna-e szives a rossz helyre küldött férfi-arckép tulajdonosának a lakcímét vele tudatni.

*

Színhely: Fényképészeti műterem.
Idő: Ma.

Személyek:

Egy földbirtokos.
Egy bájos özvegy.
Fényképész.

Földbirtokos: (belép a műterembe, karján a bájos özvegygel. Göndör fürtői fölfelé vannak fésűlve.) Jó napot.

Bájos özvegy: (leül az ottománra, s hanyagul kotorász az asztalon heverő fényképek közt; egyszerre hangosan felkacag.)

Fényképész: (szemmel láthatólag megijed, mikor a vendégeit megpillantja, köhécselve mentegődni kezd.) Izé kérem, méltóztassék... engedelmet... azaz bocsánat...

Földbirtokos: (megnyugtatólag.) Hagyja csak kérem, hagyja. Értem, mit akart már megtörtént. Semmi baj. Ugy-e Iduska, maga sem haragszik érte?

Bájos özvegy: (mosolyogva.) No, no, egy kicsit. Ha visszagondolok rá, hogy...

Földbirtokos: De most már annak vége. (A fényképészhez.) Kérem, csináljon rólunk valami ügyes felvételt, de gyorsan, mert utazni akarunk. Ha pedig a képek készen lesznek, küldje a lakásunkra. Ugy-e aranyos? (A fényképész hűledezik s első percben nem érti a dolgot, majd ügyesen a fekete posztó alá bujlik; a bájos özvegy elpirul, mire a vőlegény nyé avanzsált földbirtokos indiskrétil megcsókolja.)

Fényképész: (a fekete lepel alatt.) Tessék mosolyogni!

Louis.

Napirend 1896. június 2-án

Naptár: kedd, jun. 2. — Róm. kath.: Erazmus. — Prot.: Erazmus. — Görög-kel. (június 21.) Konstantin — Zsidó: Sivan 21. — Nap két 3 óra 50 perckor; — nyugszik 7 óra 33 perckor. — Hold két délben; nyugszik este 10 óra 25 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnomás 753. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, keleten csapadék, enyhe idő várható.

Közigazgatási bizottsági ülés a megyeházán d. e. 10 órakor.

Városi majális a kozári erdőben

— **(Athléták versenye.)** A pécsi athletikai klub tegnap (vasárnap) tartotta meg a tettyei versenypályán házi versenyét. A mostanában szeszélyes időjárás a versenyre állandó derült időt hozott. Hiába, az athlétáktól még Jupiter Pluvius is remeg s mert hatalmas vasgolyókat dobálnak a magasba, nem merete az ünnepeket egy kis „alkalmas” esővel szétrebbenteni, félvén, nehogy azok a vasgolyók valami uton-módon az ő égi trónusáig is feljussanak. Hogy pedig a félelmetes athléták mennyire kedvencei a közönségnek, azt megmutatta az a körülmény, hogy már fél háromra előkelő és diszes közönség lepte el a pályát kerítő széksorokat, a melynek soraiban igen-igen sok hölgyet láttunk s a helybeli tisztikar is tekintélyes számmal volt képviselve. A nemzeti trikolorokkal és városi zászlókkal szépen feldiszipált pályán a 44. gyalogezred zenekara rázendítvén a megnyitó muzsikát, kezdetét vette a verseny. Első volt a síkfutás. Futott négy versenyző: Kepes Ferenc, Angster Oszkár, Geiringer Mór és Saági János. A 150 méteres pályát elsőnek Kepes Ferenc futotta be, aki nagy bronz éremmel lett kitüntetve; másodiknak Geiringer Mór érkezett be. A verseny második pontja volt a súlydobás magasba és távolba. Versenyeztek négyen: Lauber Viktor, Flóris Endre dr., Zsille Ferenc és Fonyó István. Első lett Zsille Ferenc, ki 7 méter 16 cm-ért ért el a nagy bronzérmel nyert kitüntetésül; második Lauber Viktor, ki 6 méter 80 cm-terrel a kis bronz érmel vitte el. A távolugrásra öt versenyző lépett elő: Lauber Viktor, Saághy János, ifj. Antal Gyula, Angster Oszkár és Kepes Ferenc. Nagy bronz érmel nyert Kepes Ferenc, ki 5 méter 20 cm-ért ugrott; kis bronz érmel Angster Oszkár, ki 4 méter 50 cm-ért ért el a harmadik lett Saághy János 4 méter 10 cm-terrel távolugrással.

A magasugrás elmaradván, jött a versenyek legérdekesebb pontja: a kitartó verseny. Az 5000 méteres pályán indultak ifj. Antal Gyula, Geiringer Mór, Notter Jenő és Putzer Lajos. Notter Jenő és ifj. Antal Gyula verseny közben kiállván, a két versenyző közül első lett Geiringer Mór, ki szabályos testtartással, minden lankadás nélkül, ügyes és szép lépésekben 22 perc és 40 másodperc alatt futotta be a pályát s a Rákóczi-induló hangjai mellett 8 másodperccel hamarabb ért be, mint Putzer Lajos. A nyertes kis ezüst érmel, Putzer Lajos pedig nagy bronz érmel kapott elismerésül. Nem kevésbé érdekes volt a kardvívás. Kepes Ferenc és Lauber Rezső dr. vívtak először s utóbbi levén a győztes, most Notter Jenő és Zsille Ferenc álltak ki. Zsille Ferencé levén itt meg a siker, következtek különböző párok, így Lauber és Notter, Kepes és Flóris Endre dr., Kepes és Notter, Flóris és Fonyó István, Kepes és Zsille, végül Lauber és Zsille mérkőzései s a versenyek eredményeül az első díjjal, kis ezüst éremmel Lauber Rezső dr., a második díjjal, nagy bronz éremmel, Zsille Ferenc lettek kitüntetve. A vigaszversenyben a 150 méteres pályát elsőnek futotta be Angster Oszkár s kis bronz érmel nyert; második

lett Saághy János. Futottak még Fonyó István és ifj. Antal Gyula. A versenyek után a dr. Jobst László elnöklete alatt dr. Nagy Géza, dr. Szilassy Zeidmond, Taizs József és Zsolnay Miklós tagokból álló versenybírósg a jutalmakat kiosztotta a győztes athlétáknak, a közönség pedig a vendéglők hűs fáinak árnyékában körültelte az asztalokat s vala pusztítása friss pohár sörknek bőségesen. A katonabanda zenéje mellett így jött rá a közönségre az este, a mikor aztán következett a tánc, a melyben athlétáink szintén első díjat nyertek — sok-sok szép leányszív előtt. A kedélyes mulatság messze benyult az éjjeli órákba is.

— **(Diákjaink Budapesten.)** A főreál iskolából 50 fiu és 4 tanár, a főgimnáziumból 32 fiu és 3 tanár vasárnap délben indultak az orsz. tornaversenyre. A pécsiek a bajnok-utcai fiu- és leányiskolában, melynek igazgatói Lékay Péter és Szőke István nyertek elszállásolást. A tanulók az intézetük részére kijelölt szállás helyiségen kívül sehol magán szállásra nem mehetnek sem nem étkezhetnek s egész budapesti tartózkodásuk alatt intézetek szerinti csapatokba csoportosítva állandóan vezető tanáraik felügyelete alatt állanak. A versenyek jun 2. és 3-án tartatnak. Junius 1-én próba, melyről egyetlen intézetnek sem szabad elmaradnia, mely részben már maga is érdemleges verseny jellegével bír. Minden intézet zászlóval vonul fel és jelző táblával bír. A versenyben részt vesz az ország 111 vidéki tanintézete 4132 tanulóval, 311 tanár felügyelete mellett. Tanáraink úgy gondoskodtak ifjúságuk kellő ellátásáról, hogy minden nap úgy szólván másutt étkeznek, még pedig megválogatva a főváros legjobb hirtű hírneves vendéglőit, hogy ilyenek berendezéséről és ily helyeken való kiszolgálásról fogalmat alkothassanak. A reggelizést is minden nap más és más kávéházakban költik el, felkeresve a legújabb stýlben berendezett ilyenmü helyeket. A többi közt a New York kávéház is ki van szemelve egy alkalomra. A verseny következő program azerint történik: I. nap. Felvonulás, ének (hymnus) szabad gyakorlatok kézi szerekkel. Verseny, mely áll az V. és IV. osztályosok futásából, a VII. és VIII. osztályosok súlydobása távolra, magas ugrás ruddal. Oszlopokba állás, szózat éneklés és végül elvonulás. II. nap. Felvonulás, oszlopokba állás, a hymnuszéneklése. Az összesek szabad gyakorlata. A minta csoportok szertornázása: a minta csoportok minden intézetből 10—12 tanulóval alakítottak. A VII. és VIII. osztálynak versenyfutása, az V. és VI. osztálynak magas és táv ugrása. A VII. VIII. osztályok függeszkedése kötélben. Oszlopokba állás és díjak kiosztása. A szózat éneklése és elvonulás.

— **(Hadastyánok mulatsága.)** A baranyamegyei hadastyán segélyző egyesület mohácsi fiókja f. hó 14-én Mohácson a Hauer féle kerthelyiségben saját zászlóalapja és a mohácsi emlékmü javára táncmulatságot rendez. Kezdeté d. u. 2 órakor.

— **(Jegyzőválasztási mozgalom.)** Az oszrói körjegyzői állást f. hó 3-án töltik be választás utján. A választásra vonatkozólag a körjegyzőség hét községe Kis-Csányban értekezletet tartott s egyhangulag Csanádi István, oszrói helyettes jegyző jelöltségében állapodtak meg s így a választáson, legnagyobb valószínűség szerint, Csanádi István lesz a győztes.

— **(Választók statisztikája.)** A mohácsi választókerületben orsz. képviselőválasztási joggal bíró polgárok 1897. évre érvényes névjegyzékének összeállításával megbízott küldöttségek szombaton fejezték be

müködésüket. Az egész választókerületben fölvettek a névjegyzékbe 3255 választót, még pedig földbirtok alapján 2642-öt, házbirtok után 17-et, jövedelem alapján 169-et és értelmiség címén 72-öt. A 3215 választó községenként következőleg oszlik meg: Baar 46 (mult évben 57), Babarc 83 (mult évben 79), Borjád 67 (mult évben 60), Dályok 192 (mult é. 157), Doboka 6 (m. é. 9), Duna-Szekcső 584 (m. é. 588), Izsép 160 (m. é. 150), Kis-Nyárad 22 (m. é. 19.) Kölked 85 (m. é. 77), Lancsuk 117 (m. é. 96), Liptód 41 (m. é. 48), Mais 126 (m. é. 116), Mohács 911 (m. é. 885), Nagy-Nyárad 109 (m. é. 105), Némethbóly 151 (m. é. 142), Pócsa 38 (m. é. 22), Rác-Göröcsöny 60 (m. é. 58), Rác Tóttós 77 (m. é. 76), Somberek 220 (m. é. 226), Szabar 53 (m. é. 50), Szajk 54 (m. é. 61), Udvar 8 (m. é. 6), Versend 45 (m. é. 58). A 911 mohácsi választó közül 531 földbirtok, 13 házbirtok, 295 jövedelem alapján és 72 értelmiség címén vétetett fel a választók névjegyzékébe. A mult évben 3159 választót irtak össze s így a választók száma az idei összeírás szerint 96-tal nagyobb.

— **(Aranykönyv.)** Maradandó emléke lesz ezredéves kiállításunknak a nemzeti muzeumnak szánt az aranykönyv, a melybe a kiállítás látogatói aranyképen ülve, arany-tintatartóba mártott aranytoállal, aranyasztalon írják be nevüket. A korzótéren levő arany pavillon, a mely esténként tüdőri világításban ragyog, telve is van egész időn át látogatókkal, kiknek hat elegáns fiatal hölgy adja meg az utasítást, hogy az aláírást miként eszközöljék; a látogatók a hölgyektől egyuttal művészi kiállításu diplomát kapnak arról, hogy nevük az ezredéves anyakönyvbe be van vezetve. A nemzeti muzeum nagy köszönettel fogadta a neki szánt művet; a tiszta jövedelem jótékony célokra fordittatik, a melyek tekintetében a kiállítási igazgatóság határoz. Az aranykönyv maga valóban pazar kiállításu és a hasai műipar legremekőbb tárgyai közé tartozik. Az aláírók élén az uralkodó ház több tagja szerepel: József főherceg, Koburg Fűzőp herceg, több zászlós ur, Pálffy Andor gróf, Szapáry Géza gróf, Széchenyi Gyula gróf, a kormány több tagja élükön dr. Wlassics Gyulával, a társaság legelőkelő hölgyei: Széchenyi Hanna grófkisasszony, Károlyi Istvánné grófné, Pokay és Paxy tábornokok, előkelő külföldiek mint Perera báró, Chawalibogowsky, de Nagorino asszony és még többen. Nem közönséges élvezet lesz a kiállítás végén az ezredéves aranykönyvben lapozgatni, a melyben benn lesz a kiállítási látogató legtöbbjének neve.

— **(Amiért a szolgáját védelmezte.)** A jó és hűséges szolgát minden gazda szereti, mert bizony ezek majdnem oly ritkák, mint a fehér holló. Ha azután valakinek jó cselédje van, azt becsülje is meg. Kreutz Tivadar szakcs-majori lakos is szerette hűséges kis pásztortát, a 14 éves Szabó Jánost, kit az ő szemeláttára Takács Mihály szakcsi lakos valami csekélységért bottal úgy megütött, hogy az menten összeesett. Est nem hagyhatta abba Kreutz Tivadar, szolgájának védelmére kelt, de vesztőre tette, mert Takács a keszében levő ölmos bottal őt is leütötte, összeszúvva a fejét és az orrát. Most a gazda és szolgája az ágyat nyomják. Takács pedig a börtönben várja büntetését.

— **(Vendégszereplő sváb.)** A mb ruszt Kelemen, bonyhádi illetőségü, kiskozári mesterlegény teg ap bejött Pécsre s itt a korcsmákat végigjárván, alaposan lerészegedett s ilyen állapotban azt képzelte, hogy Kiskozár főutcáján van s elkezdett nem a legerkölcösebb nótákat dalolni. A rendőrök aztán megmagyarázták neki, hogy először is: a csendet háborítani tilos; másodsor:

emberek nagy tömege van beraktározva és a hová szintén lehet alkalmazni Dante mondását: „Voi, chi entrate, lasciate ogni speranza!”

Ne várjunk tehát semmi jót és üdvöset a delegációtól, mely parlamentünknek a crém-jét teszi. Minő lehet ott a hátramaradt savó, a hol a tejszín is ilyen mindenre alkalmas elemekből áll?! A választó polgárok ha megtudják, hogy minő emberek képviselték őket, persze csak akkor tudják meg, ha az értelmi és anyagi jólét emelkedik náluk, hát keservesen fognak visszaemlékezni a mostani időre, midőn uton-utfélen a „Mi van eladó” a jelszó. Eladó a lélek, a jellem, a becsület, eladó a befolyás, a rang, a cím, a kitüntetés, eladó a hivatal és minden, a mi kézzelfogható, a vevő pedig az a fajzat, a mely a „Pokol”-ból bocsátja ki emisszariusait: maga a megtestesült ördög.

Persze ezek után nem valami nagyon érdekelhet bennünket, hogy a közösöknek nevezett kiadásokat az idén is fogják emelni alkotmányosan. Az a három ur az idén jobban bele akar nézni a tárcába, hát adjunk nekik többet, hisz ha azt mondanók, hogy nem adunk, ugyis elvinnék, legfeljebb a delegációkat és küldöket kergetnék szét a szélrózsa minden irányába, hogy építsenek valahol vicinálíst a pokolba, a hová nagy kegyesen megadják nekik a koncessziót.

Miután a vámokat és közösöknek elalkudott jövedelmeket levonták a közös költségvetésből, az eddigi kvóta arányában Magyarországra esik 35.146.140 frt, vagyis minden egyes lakosára e hazának 2 frt, a mivel elismerjük, hogy Ausztriának vagyunk adófizető alattvalói és ez mindig így lesz, míg a közösügy megmarad, legyen bár Bánffy, Szapáry, Héderváry, vagy valamely két Y-os nevű ur is a kormányelnök. Sorsunkat túrnunk kell,

gáltatás. Hanem aki elbolondit egy leányt, felzavarja lelke nyugalmát és aztán otthagyja esküjével, beleüzi a kétségbeesés örvényébe, azt nem sújtja semmi törvény, még a lélek törvénye sem.

Torday Lea szüzi szerelme megmaradt. Ugy alkonyat táján ki-kiment a Zörgő patakhoz, elmesélte neki a szive érzelmeit, kipanaszolta mélységes bánkódását, aztán mikor kisírta szép fekete szemeit, koszoruba fűzte a Feri liliumvirágját, elvitte haza és rárakta a Feri fényképére.

Aztán csak várt, csak reménykedett. Hiszen Feri megesküdt neki, utoljára is a lombos gesztenyében azzal vált el tőle, hogy egyszer szeretett és szerelme örök marad. Hát miért ne reménykedjen? Mert szegény anyja félti, hogy pártában marad? Hiszen tudja, hogy másé nem lehet soha. És csak várt és csak reménykedett.

Multak a szürkülő esztendő, Torday Lea arcára is kezdett barázdát szántani a kiméletlen idő, de szive szerelme a régi maradt, az üdvözítő tiszta szerelem.

Báni Ferit az elválás nem szomorította meg. Akinek lelke hamar gyulad, lángja fellobban, aztán hamar elalszik. A mélységes szerelem ott születik a tartós vonzalomban. Aztán Báni Feri is a kor gyermeke volt, aki a házasságot nem a vonzalomra alapította, hanem a vagyonra. És amikor eljegyezte arjának százezerjét, akkor megemlékezett az érette fonnyadó Torday Leáról és elküldötte neki eljegyzési lapját.

míg a nemzet, a nép eszéhez nem jön és tudatára ébred, hogy nem olyan gyöngye és hitvány az az ősi erő, mint a nemzetre ráerőszakolt farizeus doktorok azt jelentik Bécsben. Erős az a magyar kéz, a melyik a forró nap tüze alatt kaszával kezében ontja a rendeket, romlatlan még ennek a munkás népnek az erkölce, hisz dacára annak a végletekig alkalmazott adócsavar-nak, szívosan ragaszkodik ősei földdarabkájához: ez a jó falusi földművelő nép lesz az, mely majd kiűzi a kufárkodókat, és hazánk fennállását biztosítja majd a második ezerévre — delegációk nélkül, komédia nélkül és igazán alkotmányosan.

H i r e k.

Pécs, 1896 június 1.

Két arckép.

— Megtörtént. —

Egy megyei földbirtokos ez év elején arcképeket rendelt a pécsi fényirdák — nem árulom el melyikében. Szó a mi szó, a képek igen jól sikerültek, és valószínű, hogy az e felett való fotografusi örömeinek tulajdonítható az a vigjátékocská, melynek öntudatlan szerzője maga a fényképész. A kész fotográfiákat pár nap múlva tették póstára s a földbirtokos, a mikor a póstáról megérkezett csomagocskákat felbontotta, megütközéssel tapasztalta, hogy a sok kartonlap egyikéről bájos női fej mosolyog felé. Első pillanatban bosszankodott s a pokolba küldött minden szórakozott fényképészt, majd később annak tudatára jött, hogy nem is olyan nagyon kellemetlen dolog egy veszedelmes szép szemű asszonyka fényképének a birtokában lenni.

De vajjon asszony-e már, vagy még leány? Ez a gondolat nyugtalanítani kezdte, a mit igen ritkán tett meg, nagy sietséggel fogott egy levél megírásához.

*

A szép özvegy asszonyka hazaérkezett, s fölszakította az új megrendelésű arcképeinek borítékát. Tizenhárom kép volt benne.

Torday Leát a hír lesújtotta. Akinek képe ott ragyogott szemei előtt, akit örök oltárának szentelt nemes érzelve, most másé lesz, nem fogja többé látni soha, nem szabad kimennie a Zörgő patakhoz, hogy koszoruba fűzze Feri virágjait. Mit is tesz most már? Az idő eljárt a feje fölött, vagyona nincs, hogy azért venné el valaki.

Aztán ott van még szegény jó anyja is, akinek minden reménye egyetlen leányában volt és most a rut tapasztalás keseríti meg lenyugvó életét. Azt hitte, hogy szét szakad a szive. A test fájdalmait eltompíthatja a tudomány eszköze, de a lélek bajára nincs orvosság, még csak az idő sem gyógyítja meg. Torday Lea csak titkolta bánkódását, hogy meg ne szomorítsa elaggott jószágos anyját, egyszer aztán kitört lelke fájdalma. Óda borult csüggedő anyjának térdeire, nem tudott szólni, csak a lelke beszélt, eszébe juttatta azokat a csöndes estéket, a mikor Ferije vállán nyugodott; a bohó fiatal álmokat, az eltűnő emlékeket és a mikor már kisírta szemeit, úgy érezte, hogy megkönnyebbült.

Aztán eltemette egyetlen vigaszát, édes szülőjét is. Egymaga maradt, hervadott. És mig hervadott, mig tavaszok repültek el sárguló, őszülő feje fölött, estende koszoruba fűzte a lilium virágokat, ráaggatta a Feri fényképére és úgy ápolta szent szerelmét.

Él még most is. A megtörpült leányzó felkeresik a viruló lánykák és mindegyiknek lelkére köti, hogy tanuljon meg nem szeretni.

Találgatni kezdte a szokatlan szám okát. Végig pergette ujjai között a kartonokat s ijedten sikoltott föl. Az egyik arcképnek bajusza nőtt. Pár pillanatig nem tudta gondolatait rendezni, aztán pedig találgatni kezdte az őt ért szerencsétlenséget s megérlelődött benne a hit, hogy az nem olyan nagyon nagy, mint ő gondolta volna.

Csak a haját ne választaná oldalt. Fölfelé fésülve sokkal jobbat mutatna. A göndör emberek mind ostobául teszik, ha választékot viselnek — mondogatta.

Egyszerre elhallgatott. Szégyelte magát, hogy egy előtte teljesen ismeretlen férfi fényképével ilyen hosszasan foglalkozik. Hát ha az illető valami csaló, akinek csupán a köröztetés megkönnyítéseért szerezték meg a fényképét, akinek fotográfiája az övéi közé csupán véletlenül került, s a kit ezután könnyen elfoghatnak. Az az ember a börtönbe fog jutni s ha onnan kiszabadul, el fog jönni hozzá s akaratlan árulásáért irtozatos bosszút fog állani. Felkapta a fényképet, hogy összetépje, de mikor ránézett, nagyott dobbant a szive. Izgatottan simította hátra a homlokára tolazkodó hajfürtöt s alig hallhatóan sugta:

— Csak olyan veszekedettül csinos bajusza ne volna!

Aztán leült s egy szives, dorgálásokkal bélelt levelet irt a fényképésznek, amiért az olyan kellemetlenséget szerzett neki. Utóizenetében azonban megkérdezte, nem volna-e szives a rossz helyre küldött férfi-arckép tulajdonosának a lakcímét vele tudatni.

*

Színhely: Fényképészeti műterem.
Idő: Ma.

Személyek:

Egy földbirtokos.
Egy bájos özvegy.
Fényképész.

Földbirtokos: (belép a műterembe, karján a bájos özvegygyel. Göndör fürtei fölfelé vannak fésülve.) Jó napot.

Bájos özvegy: (leül az ottománra, s hanyagul kotorász az asztalon heverő fényképek közt; egyszerre hangosan felkacag.)

Fényképész: (szemmel láthatólag megijed, mikor a vendégeit megpillantja, köhécselve mentegedezni kezd.) Izé kérem, méltóztassék... engedelmet... azaz bocsánat...

Földbirtokos: (megnyugtatólag.) Hagyja csak kérem, hagyja. Értem, mit akart már megtörtént. Semmi baj. Ugye Iduska, maga sem haragszik érte?

Bájos özvegy: (mosolyogva.) No, no, egy kicsit. Ha visszagondolok rá, hogy...

Földbirtokos: De most már annak vége. (A fényképészhez.) Kérem, csináljon rólunk valami ügyes felvételt, de gyorsan, mert utazni akarunk. Ha pedig a képek készen lesznek, küldje a lakásunkra. Ugye aranyos? (A fényképész hűledezik s első percben nem érti a dolgot, majd ügyesen a fekete posztó alá bujlik; a bájos özvegy elpirul, mire a vőlegény nyé avanszált földbirtokos indiskrétil megcsókolja.)

Fényképész: (a fekete lepel alatt.) Tessék mosolyogni!

Louis.

Napirend 1896. június 2-án

Naptár: kedd, jun. 2. — Róm. kath.: Erazmus. — Prot.: Erazmus. — Görög-kel. (június 21.) Konstantin — Zsidó: Sivan 21. — Nap kél 3 óra 50 percek; — nyugszik 7 óra 33 percek. — Hold kél délben; nyugszik este 10 óra 25 percek.

Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnomás 753. Kikötés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, keleten csapadék, enyhe idő várható.

Közigazgatási bizottsági ülés a megyeházán d. e. 10 órakor.

Városi majális a kozári erdőben

— **(Athléták versenye.)** A pécsi athletikai klub tegnap (vasárnap) tartotta meg a tettyei versenypályán házi versenyét. A mostanában szeszélyes időjárás a versenyre állandó derült időt hozott. Hiába, az athlétáktól még Jupiter Pluvius is remeg s mert hatalmas vasgolyókat dobálnak a magasba, nem merete az ünnepeket egy kis „alkalmas” esővel szétrebbenteni, félvén, nehogy azok a vasgolyók valami uton-módon az ő égi trónusáig is feljussanak. Hogy pedig a félelmetes athléták mennyire kedvencei a közönségnek, azt megmutatta az a körülmény, hogy már fél háromra előkelő és diszes közönség lepte el a pályát kerítő széksorokat, a melynek soraiban igen-igen sok hölgyet láttunk s a helybeli tisztikar is tekintélyes számmal volt képviselve. A nemzeti trikórokkal és városi zászlókkal szépen feldiszitett pályán a 44. gyalogezred zenekara rázendítvén a megnyitó muzsikát, kezdetét vette a verseny. Első volt a síkfutás. Futott négy versenyző: Kepes Ferenc, Angster Oszkár, Geiringer Mór és Saágyi János. A 150 méteres pályát elsőnek Kepes Ferenc futotta be, aki nagy bronz éremmel lett kitüntetve; másodiknak Geiringer Mór érkezett be. A verseny második pontja volt sulydobás magasba és távolba. Versenyeztek négyen: Lauber Viktor, Flóris Endre dr., Zsille Ferenc és Fonyó István. Első lett Zsille Ferenc, ki 7 méter 16 cm-ért ért el s nagy bronzérmel nyert kitüntetésül; második Lauber Viktor, ki 6 méter 80 cm-terrel a kis bronz érmel vitte el. A távolugrásra öt versenyző lépett elő: Lauber Viktor, Saágyi János, ifj. Antal Gyula, Angster Oszkár és Kepes Ferenc. Nagy bronz érmel nyert Kepes Ferenc, ki 5 méter 20 cm-ért ugrott; kis bronz érmel Angster Oszkár, ki 4 méter 50 cm-ért ért el s harmadik lett Saágyi János 4 méter 10 cm-terrel távolugrással.

A magasugrás elmaradván, jött a versenyek legérdekesebb pontja: a kitartó verseny. Az 5000 méteres pályán indultak ifj. Antal Gyula, Geiringer Mór, Notter Jenő és Putzer Lajos. Notter Jenő és ifj. Antal Gyula verseny közben kiállván, a két versenyző közül első lett Geiringer Mór, ki szabályos testtartással, minden lankadás nélkül, ügyes és szép lépésekben 22 perc és 40 másodperc alatt futotta be a pályát s a Rákóczi-induló hangjai mellett 8 másodperccel hamarabb ért be, mint Putzer Lajos. A nyertes kis ezüst érmel, Putzer Lajos pedig nagy bronz érmel kapott elismerésül. Nem kevésbé érdekes volt a kardvívás. Kepes Ferenc és Lauber Rezső dr. vívtak először s utóbbi levén a győztes, most Notter Jenő és Zsille Ferenc álltak ki. Zsille Ferencé levén itt meg a siker, következtek különböző párok, így Lauber és Notter, Kepes és Flóris Endre dr., Kepes és Notter, Flóris és Fonyó István, Kepes és Zsille, végül Lauber és Zsille mérkőzései s a versenyek eredményétül az első díjjal, kis ezüst éremmel Lauber Rezső dr., a második díjjal, nagy bronz éremmel, Zsille Ferenc lettek kitüntetve. A viaszversenyben a 150 méteres pályát elsőnek futotta be Angster Oszkár s kis bronz érmel nyert; második

lett Saágyi János. Futottak még Fonyó István és ifj. Antal Gyula. A versenyek után a dr. Jobst László elnöklete alatt dr. Nagy Géza, dr. Szilassy Zsidmond, Taizs József és Zsolnay Miklós tagokból álló versenybírószág a jutalmakat kiosztotta a győztes athlétáknak, a közönség pedig a vendéglők hűs fáiának árnyékában körültelte az asztalokat s vala pusztítása friss pohár söröknek bőségesen. A katonabanda zenéje mellett így jött rá a közönségre az este, a mikor aztán következett a tánc, a melyben athlétáink szintén első díjat nyertek — sok-sok szép leányszív előtt. A kedélyes mulatság messze benyult az éjjeli órákba is.

— **(Diákjaink Budapesten.)** A főreál iskolából 50 fiu és 4 tanár, a főgimnáziumból 32 fiu és 3 tanár vasárnap délben indultak az orsz. tornaversenyre. A pécsiek a bajnok-utcai fiu- és leányiskolában, melynek igazgatói Lékay Péter és Szóke István nyertek elszállásolást. A tanulók az intézetük részére kijelölt szállás helyiségen kívül sehol magán szállásra nem mehetnek sem nem étkezhetnek s egész budapesti tartózkodásuk alatt intézetek szerinti csapatokba csoportosítva állandóan vezető tanáraik felügyelete alatt állanak. A versenyek jun 2. és 3-án tartatnak. Junius 1-én próba, melyről egyetlen intézetnek sem szabad elmaradnia, mely részben már maga is érdekes verseny jellegével bír. Minden intézet zászlóval vonul fel és jelző táblával bír. A versenyben részt vesz az ország 111 vidéki tanintézete 4132 tanulóval, 311 tanár felügyelete mellett. Tanáraink úgy gondoskodtak ifjuságuk kellő ellátásáról, hogy minden nap úgy szólván másutt étkeznek, még pedig megválogatva a főváros legjobb hirtű hírneves vendéglőit, hogy ilyenek berendezéséről és ily helyeken való kiszolgálásról fogalmat alkothassanak. A reggelizést is minden nap más és más kávéházakban költik el, felkeresve a legújabb stýlben berendezett ilyenmü helyeket. A többi közt a New York kávéház is ki van szemelve egy alkalomra. A verseny következő program szerint történik: I. nap. Felvonulás, ének (hymnus) szabad gyakorlatok kézi szerekkel. Verseny, mely áll az V. és IV. osztályosok futásából, a VII. és VIII. osztályosok sulydobása távolra, magas ugrás ruddal. Oszlopokba állás, szózat éneklés és végül elvonulás. II. nap. Felvonulás, oszlopokba állás, a hymnuszéneklése. Az összesek szabad gyakorlata. A minta csoportok szertornázása: a minta csoportok minden intézetből 10—12 tanulóval alakíttatnak. A VII. és VIII. osztálynak versenyfutása, az V. és VI. osztálynak magas és táv ugrása. A VII. VIII. osztályok függeszkedése kötélben. Oszlopokba állás és díjak kiosztása. A szózat éneklése és elvonulás.

— **(Hadastyánok mulatsága.)** A baranyamegyei hadastyán segélyző egyesület mohácsi fiókja f. hó 14-én Mohácson a Hauer féle kerthelyiségben saját zászlóalapja és a mohácsi emlékmü javára táncmulatságot rendez. Kezdeté d. u. 2 órakor.

— **(Jegyzőválasztási mozgalom.)** Az oszrói körjegyzői állást f. hó 3-án töltik be választás utján. A választásra vonatkozólag a körjegyzőség hét községe Kis-Csányban értekezletet tartott s egyhangulag Csanádi István, oszrói helyettes jegyző jelöltségében állapodtak meg s így a választáson, legnagyobb valószínűség szerint, Csanádi István lesz a győztes.

— **(Választók statisztikája.)** A mohácsi választókerületben orsz. képviselőválasztási joggal bíró polgárok 1897. évre érvényes névjegyzékének összeállításával megbízott küldöttségek szombaton fejezték be

müködésüket. Az egész választókerületben fölvettek a névjegyzékbe 3255 választót, még pedig földbirtok alapján 2642-öt, házbirtok után 17-et, jövedelem alapján 169-et és értelmiség címén 72-öt. A 3215 választó községenként következőleg osszik meg: Baar 46 (mult évben 57), Babarc 83 (mult évben 79), Borjád 67 (mult évben 60), Dályok 192 (mult é. 157), Doboka 6 (m. é. 9), Duna-Szekcső 584 (m. é. 588), Izsóp 160 (m. é. 150), Kis-Nyárad 22 (m. é. 19.) Kölked 85 (m. é. 77), Lancsuk 117 (m. é. 96), Liptód 41 (m. é. 48), Mais 126 (m. é. 116), Mohács 911 (m. é. 885), Nagy-Nyárad 109 (m. é. 105), Némethölly 151 (m. é. 142), Pócsa 38 (m. é. 22), Rác-Göröcsöny 60 (m. é. 58), Rác-Tóttós 77 (m. é. 76), Somberek 220 (m. é. 226), Szabar 53 (m. é. 50), Szajk 54 (m. é. 61), Udvar 8 (m. é. 6), Versend 45 (m. évben 58). A 911 mohácsi választó közül 531 földbirtok, 13 házbirtok, 295 jövedelem alapján és 72 értelmiség címén vétetett fel a választók névjegyzékébe. A mult évben 3159 választót irtak össze s így a választók száma az idei összeírás szerint 96-tal nagyobb.

— **(Aranykönyv.)** Maradandó emléke lesz ezredéves kiállításunknak a nemzeti múzeumnak szánt az az aranykönyv, a melybe a kiállítás látogatói aranyezéken ülve, aranytintatartóba mártott aranytoállal, aranyasztalon írják be nevüket. A korzótéren levő aranypavillon, a mely estéknként tündéri világításban ragyog, telve is van egész időn át látogatókkal, kiknek hat elegáns fiatal hölgy adja meg az utasítást, hogy az aláírást miként eszközöljék; a látogatók a hölgyektől egyuttal művészi kiállításu diplomát kapnak arról, hogy nevük az ezredéves aranykönyvbe be van vezetve. A nemzeti múzeum nagy köszönettel fogadta a neki szánt művet; a tiszta jövedelem jótékony célokra fordíttatik, a melyek tekintetében a kiállítási igazgatóság határoz. Az aranykönyv maga valóban pazar kiállításu és a hasai műipar legremekőbb tárgyai kösé tartozik. Az aláírók élén az uralkodó ház több tagja szerepel: József főherceg, Koburg Fülöp herceg, több zászlós ur, Pálffy Andor gróf, Szapáry Géza gróf, Széchenyi Gyula gróf, a kormány több tagja élükön dr. Wlassics Gyulával, a társaság legelőkelő hölgyei: Széchenyi Hanna grófkisasszony, Károlyi Istvánné grófné, Pókay és Paxy tábornokok, előkelő külföldiek mint Perera báró, Chawalibogowsky, de Nagorino asszony és még többen. Nem közönséges élvezet lesz a kiállítás végén az ezredéves aranykönyvben lapozgatni, a melyben benn lesz a kiállítási látogató legtöbbjének neve.

— **(Amiért a szolgáját védelmezte.)** A jó és hűséges szolgát minden gazda szereti, mert bizony ezek majdnem oly ritkák, mint a fehér holló. Ha azután valakinek jó cselédje van, azt becsülje is meg. Kreutz Tivadar szakcs-majori lakos is szerette hűséges kis pásztorát, a 14 éves Szabó Jánost, kit az ő szemé láttára Takács Mihály szakcsi lakos valami csekélységért bottal úgy megütött, hogy az menten összeesett. Ezt nem hagyhatta abba Kreutz Tivadar, szolgájának védelmére kelt, de vesztére tette, mert Takács a kezében levő ölmos bottal őt is leütötte, összezúzva a fejét és az orrát. Most a gazda és szolgája az ágyat nyomják. Takács pedig a börtönben várja büntetését.

— **(Vendégszereplő sváb.)** A mbruszt Kelemen, bonyhádi illetőségü, kiskozári mesterlegény tegnap bejött Pécsre s itt a korcsmákat végigjárván, alaposan lerészegedett s ilyen állapotban azt képzelte, hogy Kiskozár főutcáján van s elkezdett nem a legerkölcsebb nótákat dalolni. A rendőrök aztán megmagyarázták neki, hogy először is: a csendet háborítani tilos; másodsor:

nótásni egyáltalán nem szabad; harmadszor: erkölcsösen nótákért kóter jár és szépen be is vitték a börtönbe, hol a részeg legény csakhamar mély álomba merülvén, a dutyiban végezte be itteni vendégszereplését.

— **(Vasutépítés.)** A szegvár-bátaszéki vasut építését mult csütörtökön kezdték meg s így tehát még a nyár folyamán elkészül a vasut, mely hova tovább sürgetni fogja a Dunának Bátaszék és Baja között való áthidalását, hogy egyenes összeköttetése legyen az Alfölddel és Fiumével.

— **(A ki inkognito csavargó.)** A rendőrség tegnap este letartóztatva Papp Róza cselédleányt csavargás miatt. A csavargó leány hetekkel ezelőtt otthagya a szolgálati helyét és azóta különböző álnevek alatt, sőt még a keresztnevét is átváltoztatva a költőiesebb „Juliská” ra, a lebujsokban tartózkodott s csavargó, könnyelmű életet élt. Tegnap este aztán egy rendőr felismerte és bevitte a börtönbe, a hol egyelőre fogva tartják s aztán illetőségi helyére fogják toloncolni.

— **(A kath. legényegylet majálisa.)** Hogy ne muljon el a május hónap majális nélkül, május utolsó napján, tegnap az üszöghi erdőben majálist rendezett a pécsi katolikus legényegylet, mely ugyszólván, nem várt szép anyagi sikerrel végződött. A kellemes idő sokakat kicsalt az erdőbe s olyan táncmulatság kerekedett a majálisból, hogy a négyeseket 80 pár is táncolta. Volt világposta is, melyben Köpf Annuska, Sternicska Sarolta és Felber Lujza tüntek ki; azután szavaltat és énekeladást is hallottunk, mely utóbbit Vörös N. lelkes vezényelte. A kedélyes majális benyult a júniusba is s csak hajnalban ért véget.

— **(A mozdony alá került.)** Mohácson szombat délben a gőzhajózási és vasuti szénrakodó téren Pericza Glisónét szerencsétlenség érte. A vaspályánál levő két nagy raktárnak egyikénél dolgozott a fia mint napszámos. Ennek a számára vitte az asszony a déli ebédet, még pedig olyan uton akart fiához jutni unokájával együtt, a melyen tilos az átjárás. De a kis unoka, úgy látszik, saját szerencséjéből óvatosabb akart lenni, mint öreg anyja és vonakodott átmenni, vissza is maradt a sineken túl, annál is inkább, mivel hallotta a gőzmozdonynak erős fűtyölését és a kocsik dűbörgését. Az öreg anyja nem akarta tulhagyni unokáját; átment érte a sineken, de oly közel volt ekkor már a 8 kocsiból álló tolat, hogy az első kocsinak a mellfája a 60 éves asszonyt ellökte és a szerencsétlen mindkét lábával a sinekre esett, jobb lábát térden alul teljesen elszelte a kerék, a ballábáról annak sarokcsontját törte le, lábikráját roncsolta össze. Ennyi csontakadály már elég volt ahhoz, hogy a mozdony által ellökött szenes vagon megálljon. Dr. Rüll János községi orvost csak hamar a hely színére vitték a súlyosan sebesültnek orvosi segílyt nyújtani, kihez nem sok időre dr. Löwy Jakab orvos is csatlakozott. Az asszonynak jobb lábát amputálták, a bal lábát pedig bekötötték. A szerencsétlen asszony azonban a roppant vérvesztés és öreg kora miatt az első seblázban tegnap reggelre meghalt. A hatóság részéről a vizsgálatot dr. Búzás szolgabíró eszközölte, kihallgatván a közelben voltakat. Bűnösség nem terhelhet senkit, mivel azon a helyen tilos a járás, nincs is út; a mozdony a szokásos és eldirt jelet a tolatásnál megadta és mikor már ellökte magától a kocsit, ezt megállítani úgy sincs hatalmában; a szerencsétlenség helyénél a vasuti sinek falak közt mennek, a látirány csupán egyenes, a fékező nem láthatja meg kellő időben, ha valaki a szokatlan helyen átmegy.

— **(Bicikli versenypálya.)** Új látványossággal szaporodott Pécs városa, a hol a megfordult idegenek eddigelé csak a székesegyházat, a Zsolnay gyárat és a Littke

féle telepet nézték meg, mint kizárólag pécsi specialitást. Most már ezekhez a nevezetes ségekhez a bicikli, vagyis kerékpáros egyesületnek új versenypályája is járul, a mely e nemben páratlan az egész kontinensen, csak Anglia és Amerika rendelkezik hasonló modern berendezésű, teljesen a kerékpársport szolgálatára berendezett versenypályával. A Scholtz féle új sörgyárba vivő országút mellett a gyár szomszédságában épült a stadion-szerű kertülék alakú versenypálya. Köröskörül harántékosan feltöltve, makadámozva és bekátrányozva. Eleinte azt hittük, hogy ide kerülnek az ülőhelyek, azonban kalauzunk csakhamar fölvilágosított, hogy maga ez a 26 foknyi hajlással bíró, mondhatni meredek és sima pálya lesz a tulajdonképeni versenytér és midőn tudósítónk ebben kétkedni mert, és a hol ő gyalogszerrel sem tudott végighaladni, a 333 és egyharmad méter kerületű pályát ifj. Bedő Imre rövid pár perc alatt körülkarikázta még pedig hol a pálya szélső peremén, hol a közepén részut keresztülvágva gyors kerékpárjával, melyen gyakorlott lábai, miként a motolla járt. A harántékos pálya aljában vízszintes, 3 méter szélességű szépen felhomokozott körpálya terül el a haladók számára, ezen belül korlát és e mögött kezdő biciklisták számára tágas gyakorlótér van, mely versenyek alkalmával sikerrel felhasználható az álló helyet váltott közönség részére. A pálya közep tengelyével szemben díszes tribün emelkedik, mely eső-, por- és napmentes és 450 néző számára nyújt kényelmes ülőhelyet. A honnét az egész pálya a rajta történőkkel együtt végig tekinthető. Ez előtt valamivel alantabb terül el a bírői páholy, a hol a sajtó képviselői is helyet találnak, e mellett pedig van egy külön elkerített helyiség a vendégbiciklisták és a pihenő kerékpárosok és gépek számára. A magasan emelkedő, már az országutra is kilátású tribün jól fog festeni feldekorált zászlódiszben, a mit csak fokozni fog a főbejárónál alkalmazott két óriási árbóc fa, a melyre versenyegek alkalmával nemzeti és városi színű lobogók kerülnek. Ez alkalommal még nem, de már a legközelebbi versenyek alkalmával a totalizateur működni fog, a melynek már ki is van jelölve a helye a tribün alatt, ott, a hol a frottirozó szoba, fürdő, pihenő és öltöző szobák, az iroda, a szolgálakása és a versenytitkár hivatalos helyisége is megfér barátságosan egymás mellett. Az egész pálya tervezete és zseniális kivitele Molnár Endre Esterházy hercegi uradalmi építész díszéri, melyet a napokban tekintett meg Platthy Ottó, a Ganz-gyár világlátott mérnöke, és úgy nyilatkozott felőle, hogy a pécsi pálya különb, mint a bécsi és budapesti e nembeli versenypályák. Az egész csinos, szemrevaló és praktikus pálya mindössze 7500 frtba került, melyet részvényaláírásokkal fedezett az egyesület. Az urnapján végbemenendő versenyekre a nevezések már lezárva, neveztek a pécsiekén kívül szombathelyről, Budapestről, Pozsonyból és Szlavóniából összesen 19-en. Egy-egy futamban 12-en fognak részt venni. A rekord és a vendégek versenyében két előfutam és azután lesz a döntő futam. Erreth János orsz. képviselő a főverseny első díjával igen szép díszes ezüst kancsót ajándékozott. A versenydíjak Klein testvérek kirakatában megtekinthetők. Jegyek előre válthatók özv. Tausz Vilmosné főtőzsdéjében, a mit ajánlunk az érdeklődők figyelmébe, mert az ülőhelyeket jobbra már is elkapták.

— **(Az adófizető polgárookra)** bizonyára nem lesz érdektelen, ha megtudják, hogy a maguk összességében mennyi adót fizettek be a mult esztendő lefolyása alatt egyes pénztárakba. Hát az ország egyenes adója 1895-ben egy híján száz millió forintba rugott, ellentétben az 1875-diki esztendővel, amikor ez az adóösszeg csak hatvannyolcmilliót tett ki. A statisztika, mikor mindezt konstatálja, egy másik matematikai műveletet is csinál, kiszámítván, hogy a tejjel-mézettel folyó Magyarországon egy fejre hány forint adó esett az elmúlt évben. Ezen számítás szerint a vidéken lakó emberekre fejenként 5 forint 76 kr. a Budapesten lakókra pedig 21 forint esik. Most már azok a polgártársak, akikre ennél az összegnél kevesebb adót róttak ki, elgondolkozhatnak azon, hogy vajjon kik azok a kedves és nyájas uraságok, kik az ő adójukat is szívesek kiegyenliteni.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy Kónyi tolnamegyei községben az april 15 ikére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. hó 10 én pótvásár tartassék.

— **(Meglőve.)** Május hó 30 án, Bozsokon, Gassner Ferenc, községi bírót meglőve találták. Némelyek azt állítják, hogy orgyilkosság áldozata, más verzió szerint pedig öngyilkos, hihetőleg rendezetlen anyagi viszonyai miatt. A golyót sikerült eltávolítani testéből, s így talán életbenmaradásához is van remény.

— **(Uj anyakönyvvezető.)** Baranyavármegye laskói anyakönyvi kerületébe a belügyminiszter Thomayer János pécsi lakost anyakönyvvezetővé kinevezte s őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel megbizta.

— **(Ellopott paripa.)** Lupták József, dunaföldvári lakos felhajtotta a simontornyai vásárra szép pej paripáját, hogy majd a vásáron eladja. Egy utszéli kocsmánál azonban megállapodott egy kis hűsítő italt venni magához s a paripát odakötötte egy karóhoz. S míg ő a kocsmában iszogatót, valami arra tévedt lökött szemet vetett a pej paripára és szép csendesen eloldta a karótól, felugrott a hátára s elvágtatott. A jólábu paripa olyan észrevétlenül elszárynyalt vele, hogy még a lódobogás se hallatszott be Lupták uram füléhez, a ki még megivott egy pár pohár bort s csak ekkor akart tovább menni. Persze a lovát nem találta sehoh és csakhamar megbizonyosodott, hogy valami jómadár ellopta azt, míg ő odabenn a kocsmában borozott. A lólopást nyomban bejelentette a gyönki szolgabíróságnál s most az ellopott paripát mindenfelé keresik, de hogy kinél találják meg s egyáltalában megtalálják e, arra nem igen van reménye a megparipátlantott gazdának.

— **(Országos tornaünnep.)** A magyarországi tornaegyesületek orsz. bizottsága által a fővárosban f. hó 4-én és 5-én tartandó millenniumi országos tornaünnepen való részvételre a mohácsi tornaegyesület is jelentkezett.

— **(Terjednek az állatjárványok.)** Ugy látszik, állandó rovatot kell nyitnunk a terjedő állatjárványok regisztrálására Szomorú körülmény bizony, hogy meggyében az állatjárványok egyre terjednek. Jelenleg például a száj- és körömfájás 36 községben 571 udvarban uralkodik, sertésvészttől 83 község sertésállománya van megszállva. E mellett lépfene 4 községben 4 udvarban, hólyagos kiütés 2 községben 8 udvarban, rühkór 4 községben 65 udvarban konstatáltatott. Tolnamegyében lépfene 6 községben 6 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, takonykór és bőrféreg 1 községben 1 udvarban, ragados száj és körömfájás 4 községben 81 udvarban, sertésorbánc 5 községben 14 udvarban és sertésvész 24 községben fordult elő. Somogy megyében végül lépfene 6 községben 6 udvarban, veszettség 6 községben 6 udvarban, rühkór 1 községben 1 udvarban és sertésvész 44 községben konstatáltatott.

— **(Mutyiba vett lovak.)** Nem régen a baáni vásár alkalmával két lipitói lakos, Reizinger János és Milánovics Stankó, közösen egy pár lovat vásároltak, a melyeknek értéke negyven forintot tett ki. Midőn már visszaindulóban voltak a vásárról, Milinovics kért Reizingertől 10 forintot kölcsön, hogy Monyoródon egy üszőt vehessen, s ez összeget Reizingernek akkorra igérete visszafizetni, a midőn a vett lovakról szóló passzusok megérkeznek. A lovak használata ügyében tett megegyezésük azonban csaknem végzetesen végződött. Ugyanis csakhamar összeszóllalkoztak, mindenikök magának vindikálván az elsőbbség jogát. Minap május 31-én a korcsmában szintén e fölött vitatkoztak, miközben Reizinger a kölcsönadott 10 frtját is követelte. A szóváltás mindig hevesebbé, végre formális verekedéssé fajult, ugyannyira, hogy marhataglóval és vasvillával álltak egymással szemben. Ugy látszott azonban, hogy Milinovics mégis megijedt Reizingertől, ki különben is tagbaszakadt ember, mert megfutott. Erre Reizinger azt kiáltotta feléje, hogy a többi este következik. A későbbi lejegyzések meggátolása szempontjából május hó 31-én éjjel csendőrk tanyáztak Liptódon.

— **(Egy képviselőjelölt karriérja.)** A hetvenes években volt Pápán valami Stampfl Gusztáv nevű igen jómódu és megnyerő modoru kereskedő, kinek egy meglehetősen forgalmu, csinos fűszertüzlete volt. Stampfl Gusztáv azonban nem elégedett meg a csendes nyárspolgárius élettel; címre, hiu ünnepeltetésre vágyott. Fől is lépett balpárti programmal Pápán képviselőnek s annyira forszírozta megválasztatását, hogy nem kimélt semmiféle pénzáldozatot, csak hogy „nagy s á g o s u r” lehessen. De megbukott. Aztán sok viharos napokat élt át. Az eseményekben

gazdag multu ember vasárnap az Európa kávéházban produkálta magát, mint Alapitanár s ott bűvészműtávjakkal mulattatta a t. publikumot.

— **(Felhőszakadás a bogádi pusztán.)** A püspöki uradalom bogádi pusztájának felügyelő gazdája május 31-én azzal a jelentéssel állt elő a központi gazdasági hivatalnál, hogy a mult szombati felhőszakadás nagy károkat tett a földeken, a mennyiben részint a gabonát fektette le, részint homokot kavicsokat s különféle törmelékkel hordott a vetésekre, sőt tyukokat is magával ragadott az ár, a melyeket szintén ott találtak meg.

— **(Megcsipett orvvadász.)** A ma reggeli piacon egy nyulhus áruló asszonyt tartóztatott le a rendőség. Az asszony a nyulnak hozzákerülését nem tudta igazolni s mert az ura orvvadász hírében áll, a kit tavaly télen három másik társával együtt tilos vadászatot kapott a rendőség s fegyverét el is vette tőle, a nyulhus ügyében megindult a vizsgálat. Azonban a házkutatás alkalmával sehol sem találták a nyul — bőrét, a mit az orvvadász előrelátásból elsikkasztott s most majd állatorvosi vizsgálat fogja kideríteni, hogy a nyulhus mezei vagy házi-nyulé-e s a vizsgálat folyik az orvvadász ellen.

— **(Ujabb bűnök.)** Arra a csaló kereskedősegedre, kinek elfogatásáról legutóbbi számunkban irtunk, egymás után derülnek ki a csalások. Így a többek között Sipóc gyógyszerészhez is bement Klementisz Ágoston Károly s Pollák kereskedő nevében, annak egy levelét mutatva elő, 5 frtot kért kölcsön. Persze a levél hamis volt, a mint hamis ürügyek alatt csal ki négy vagy öt helyről kisebb-nagyobb összegeket az elfogott csaló, a ki most min-

den csalást beismer, csak a Scholtz Antal kárára elkövetett 25 frtos csalást tagadja.

— **(Csőd.)** Deutsch Miksa, kaposvári kereskedő ellen a kaposvári királyi törvényszék a csődöt elrendelte. Csődbistos Havas Jenő, törvényszéki bíró; tömeg gondnok Csónka Endre, dr. ügyvéd. Bejelentési határidő f. hó 30.: felszámolási határidő július 11.

— **(Majális.)** A németbólyi „Ifjúsági egyesület” tegnap, (vasárnap,) énekekkel és szavalattal egybekapcsolt majálist rendezett, a mely a N.-Bólytól nem messze fekvő herendi erdőben folyt le. A kiindulás mise után történt meg. Belépti díj tagoknak 20, nemtagoknak 30 kr., családjegy 50 kr. volt.

— **(Tolvaj napszámos.)** Csehák József faddi illetőségű napszámos még a mult hét elején meglopta a munkaadóját, Scherl Fülöpöt. A lopásra a meglopott ember csak ma jött rá, még pedig ma is egész véletlenségből. Csehák favágással volt a mult hét elején Scherl udvarában elfoglalva, de a favágás közben, úgy látszik, időt kerített arra is, hogy egy alkalmas pillanatban felmenjen a padlásra s ott összeszedjen a ruhák közül, a mik ott száradtak, egy csomót s bepakkolva azt a cőkmókjába, észrevétlenül elemelje. Ugy is történt s a meglopott ember felesége csak ma menván fel a padlásra, vette észre a lopást. Persze a tolvaj napszámos azóta már messze jár a lopott portékával.

— **(Tűzjelzés szerelmes levéllel.)** Egy pécsi kedélyes tűzoltó beszélt el az alábbi történetet. Amerika egyik városában sietve haladt egy fiatal hölgy, illatos levéllel kezében. Bizonyára igen el lehetett foglalva gondolataival, mert a postaszekrény helyett egy tűzjelző ládához lépett. Látta, hogy nincs a szekrényen bedobásra nyílás, de rajta

miatt aggodónak: kísérelje meg személyesen segílyre birni az európai hatalmakat, elkezdve az orosz cártól egészen a francia udvarig. És mit felelt erre a fejedelem? Nagy keblét nem törhette meg a csapások sokasága; nem foszthatta meg szívet éltető reményétől a sikertelen küzdelem.

— **Köszönöm a tanácsokat.** Elmegyek. Bekopogtatok a cári palota ajtajánál, be a lengyeleknél, hogy segílyt kérjek az elgyengült magyar számára, ki bilincsekbe verten erőtlennül bár, de iszonyu kínok között viseli a szolgaságot. Meghajtom fejem a britteknél, meg a franciák előtt, könyörögve irgalomért. Ha nem hallgatnak meg? Legyőzöm minden ellenvetésüket, szemökbe vágom kegyetlenségüket; tulkiáltom a vihart, a fergeteget s az Istent hívom csodáival segítségül, hogy megrémüljenek a gyáva halandók. De ők nem fogják azt tenni; vagy hiába való lenne az uralkodók szava, koronás fők igérete, csak szinlelt volna a vonzalom, melylyel nép küzdelmei, jóléte s egész élete iránt viseltetik. Visszatérek, ne féljete; vagy hozok magammal segílyt, vagy . . . vagy Istenre kell biznunk mindent. És akkor, ha még nem látatok életeért küzdő orosziant, elöttetek áll az teljes fenségében, teljes elkeseredettségében, teljes dühöngésében; csak életért küzd s védelmezésében vér foly el.

A munkácsi várban nagy élénkség uralkodik; csak úgy pezsg az élet a zordon házaktól alkotott rövid és keskeny utcákon; csak úgy forr az ereken a harci kedv és bátorság. S mégis, bár fenn a magasban a fejedelmi palota termeiben kézről kézre jár a billikom s az őrtanya lakói nyugodtan pihenhetik ki fáradaimaikat,

ki teljesen önfelédten állott a sikon, utána tekintve hosszan epedőn; talán elhagyta volna ereje s a hű apród karjaiban vitte volna haza férjéhez, hogy annak oldalán haljon legalább meg. Ettől félt s üzé tüzes ménjét, mely nemsokára az éj homályában tűnt el.

Az ifjút paripája nyerítése zavarja fel elmerültségéből. Mintegy meglepetve az édes emléktől, megrázkodik egész testében s kezét homlokára emeli; de érintetlenül rántja el ismét, mert az a felszentelő csók égeti meg.

— **Elementél, világ legszebb asszonya;** itt hagytad férjedet s itt hagytál egy ifju kebelt, melynek oltárképe a te képed, vezetője a te parancsod, éltetője a te emléked. Szeretlek; szeretlek egy ifju egész hevével, de alázattal, tisztelő csodálattal is. Ki közelíthetne feléd földies érzellemmel, bűnös gondolattal; Én legkevésbé; hiszen még a sátán sem vetemedhetik hrra, hogy a hálát kebléből kiirtsa, hogy rutul megcsaljjon atyát és parancsolót, jóltevőt és félistent egy személyben. Ne tiltakozzál szívem; tanulj tűrni, lemondani s boldogabb leszesz, mint a kéjes gyönyör körében. Magasság Ura, ki hallottad fogadalomat, add kegyelmedet, hogy a sirig teljesithessem azt; ne engedd a hűtlenség ördögét, a hálátlanság kigyóját, a nagyratörés démonát e szívhez férközni, mely ma még osztatlanul rajong azokért, kikért rajongania kell: a hazárt és a fejedelemért.

Térdére omlott az ifju, midőn e rövid, de szívből jövő imát hangostatták ajkai s felemelkedve mint a hajdan nagyevű hősei oly fenséggel távozott a helyről, hol urnójét hivreire bizta. Nemsokára vágatva röpité

nótásni egyáltalán nem szabad; harmadszor: erkölcselen nótáért kóter jár és szépen be is vitték a börtönbe, hol a részeg legény csakhamar mély álomba merülvén, a dutyiban végezte be itteni vendégszereplését.

— **(Vasutépítés.)** A szegzárd-bátaszéki vasut építését mult csütörtökön kezdték meg s így tehát még a nyár folyamán elkészül a vasut, mely hova tovább sürgetni fogja a Dunának Bátaszék és Baja között való áthidalását, hogy egyenes összeköttetése legyen az Alfölddel és Fiumével.

— **(A ki inkognito csavargó.)** A rendőrség tegnap este letartóztatta Papp Róza cselédeleányt csavargás miatt. A csavargó leány hetekkel ezelőtt otthagya a szolgálati helyét és azóta különböző álnevek alatt, sőt még a keresztnévét is átváltoztatva a költőesebb „Juliská”-ra, a lebujsokban tartózkodott s csavargó, könnyelmű életet élt. Tegnap este aztán egy rendőr felismerte és bevitte a börtönbe, a hol egyelőre fogva tartják s aztán illetőségi helyére fogják toloncolni.

— **(A kath. legényegylet majális.)** Hogy ne muljon el a május hónap majális nélkül, május utolsó napján, tegnap az üszöghi erdőben majálist rendezett a pécsi katolikus legényegylet, mely ugyszólván, nem várt szép anyagi sikerrel végződött. A kellemes idő sokakat kicsalt az erdőbe s olyan táncmulatság kerekedett a majálisból, hogy a négyeseket 80 pár is táncolta. Volt világposta is, melyben Köpf Annuska, Sternicska Sarolta és Felber Lujza tüntek ki; azután szavaltat és énekelőadást is hallottunk, mely utóbbit Vörös N. lelkes versényelte. A kedélyes majális benyult a júnusba is s csak hajnalban ért véget.

— **(A mozdony alá került.)** Mohácson szombat délben a gőzhajózási és vasuti szénrakodó téren Pericza Glisónét szerencsétlenség érte. A vaspályánál levő két nagy raktárnak egyikénél dolgozott a fia mint napszámos. Ennek a számára vitte az asszony a déli ebédet, még pedig olyan uton akart fiához jutni unokájával együtt, a melyen tilos az átjárás. De a kis unoka, úgy látszik, saját szerencséjéből óvatosabb akart lenni, mint öreg anyja és vonakodott átmenni, vissza is maradt a sineken túl, annál is inkább, mivel hallotta a gőzmozdonynak erős füttyölését és a kocsik dübörgését. Az öreg anyja nem akarta tulhagyni unokáját; átment érte a sineken, de oly közel volt ekkor már a 8 kocsiból álló tolat, hogy az első kocsinak a mellfája a 60 éves asszonyt ellökte és a szerencsétlen mindkét lábával a sinekre esett, jobb lábát térdén alul teljesen elszelte a kerék, a ballábáról annak sarokcsontját törte le, lábikráját roncsolta össze. Ennyi csontakadály már elég volt ahhoz, hogy a mozdony által ellökött szenes vagon megálljon. Dr. Rüll János községi orvost csak hamar a helyszínre vitték a súlyosan sebe sültnek orvosi segélyt nyújtani, kihez nem sok időre dr. Löwy Jakab orvos is csatlakozott. Az asszonynak jobb lábát amputálták, a bal lábát pedig bekötötték. A szerencsétlen asszony azonban a roppant vérvesztés és öreg kora miatt az első seblázban tegnap reggelre meghalt. A hatóság részéről a vizsgálatot dr. Búzás szolgabíró eszközölte, kihallgatván a közelben voltakat. Bűnösség nem terhelhet senkit, mivel azon a helyen tilos a járás, nincs is út; a mozdony a szokásos és előírt jelet a tolatásnál megadta és mikor már ellökte magától a kocsit, ezt megállítani úgy sincs hatalmában; a szerencsétlenség helyénél a vasuti sinek falak közt mennek, a látirány csupán egyenes, a fékező nem láthatja meg kellő időben, ha valaki a szokatlan helyen átmege.

— **(Bicikli versenypálya.)** Új látványossággal szaporodott Pécs városa, a hol a megfordult idegenek eddigelé csak a székesegyházat, a Zsolnay gyárat és a Littke

féle telepet nézték meg, mint kizárólag pécsi specialitást. Most már ezekhez a nevezetes ségekhez a bicikli, vagyis kerékpáros egyesületnek új versenypályája is járul, a mely e nemben páratlan az egész kontinensen, csak Anglia és Amerika rendelkezik hasonló modern berendezésű, teljesen a kerékpársport szolgálatára berendezett versenypályával. A Scholtz féle új sörgyárba vivő országút mellett a gyár szomszédságában épült a stadion-szerű kertlék alakú versenypálya. Köröskörül harántékosan feltöltve, makadámozva és bekátrányozva. Eleinte azt hittük, hogy ide kerülnek az ülőhelyek, azonban kalauzunk csakhamar fölvilágosított, hogy maga ez a 26 foknyi hajlással bíró, mondhatni meredek és sima pálya lesz a tulajdonképeni versenytér és midőn tudósítónk ebben kétkedni mert, és a hol ő gyalogszerrel sem tudott végighaladni, a 333 és egyharmad méter kerületű pályát ifj. Bedő Imre rövid pár perc alatt körülkarikázta még pedig hol a pálya szélső peremén, hol a közepén rézsut keresztülvágva gyors kerékpárjával, melyen gyakorlott lábai, miként a motolla járt. A harántékos pálya aljában vízszintes, 3 méter szélességű szépen felhomokozott körpálya terül el a baladók számára, ezen belül korlát és e mögött kezdő biciklisták számára tágas gyakorlótér van, mely versenyek alkalmával sikerrel felhasználható az állóhelyet váltott közönség részére. A pálya közep tengelyével szemben díszes tribün emelkedik, mely eső-, por- és napmentes és 450 néző számára nyújt kényelmes ülőhelyet. A honnét az egész pálya a rajta történőkkel együtt végig tekinthető. Ez előtt valamivel alantabb terül el a bírói páholy, a hol a sajtó képviselői is helyet találnak, e mellett pedig van egy külön elkerített helyiség a vendégbiciklisták és a pihenő kerékpárosok és gépek számára. A magasan emelkedő, már az országutra is kilátású tribün jól fog festeni feldekorált zászlódiszben, a mit csak fokozni fog a főbejáratnál alkalmazott két óriási árbóc fa, a melyre versenyegek kerülnek. Ez alkalommal még nem, de már a legközelebbi versenyek alkalmával a totalizateur működni fog, a melynek már ki is van jelölve a helye a tribün alatt, ott, a hol a frottirozó szoba, fürdő, pihenő és öltöző szobák, az iroda, a szolgálakása és a versenytitkár hivatalos helyisége is megfér barátságosan egymás mellett. Az egész pálya tervezete és zseniális kivitele Molnár Endre Esterházy hercegi uradalmi építész díszéri, melyet a napokban tekintett meg Plattly Ottó, a Ganz-gyár világlátott mérnöke, és úgy nyilatkozott felőle, hogy a pécsi pálya különb, mint a bécsi és budapesti e nembeli versenypályák. Az egész csinos, szemrevaló és praktikus pálya mindössze 7500 forintba került, melyet részvény-aláírásokkal fedezett az egyesület. Az urnapján végbemenendő versenyekre a nevezések már lezárva, neveztek a pécsiekén kívül szombathelyről, Budapestről, Pozsonyból és Szlavóniából összesen 19-en. Egy-egy futamban 12-en fognak részt venni. A rekord és a vendégek versenyében két előfutam és azután lesz a döntő futam. Erreth János orsz. képviselő a főverseny első díjával igen szép díszes ezüst kancsót ajándékozott. A versenydíjak Klein testvérek kirakatában megtekinthetők. Jegyek előre válthatók özv. Tausz Vilmosné főtőzsdéjében, a mit ajánlunk az érdeklődők figyelmébe, mert az ülőhelyeket jobbra már is elkapták.

— **(Az adófizető polgárokra)** bizonyára nem lesz érdektelen, ha megtudják, hogy a maguk összességében mennyi adót fizettek be a mult esztendő lefolyása alatt egyes pénztárakba. Hát az ország egyenes adója 1895-ben egy híján száz millió forintba rugott, ellentétben az 1875-diki esz-

tendővel, amikor ez az adóösszeg csak hatvannyolcmilliót tett ki. A statisztika, mikor mindezt konstatálja, egy másik matematikai műveletet is csinál, kiszámítván, hogy a tejjel-mézszel folyó Magyarországon egy fejre hány forint adó esett az elmúlt évben. Ezen számítás szerint a vidéken lakó emberekre fejenként 5 forint 76 kr. a Budapesten lakókra pedig 21 forint esik. Most már azok a polgártársak, akikre ennél az összegnél kevesebb adót róttak ki, elgondolkozhatnak azon, hogy vajjon kik azok a kedves és nyájas uraságok, kik az ő adójukat is szivesek kiegyenliteni.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy Kónyi tolnamegyei községben az april 15 ikére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. hó 10 én pótvásár tartassék.

— **(Meglőve.)** Május hó 30 án, Bozsokon, Gassner Ferenc, községi bírót meglőve találták. Némelyek azt állítják, hogy orgyilkosság áldozata, más verzió szerint pedig öngyilkos, hihetőleg rendezetlen anyagi viszonyai miatt. A golyót sikerült eltávolítani testéből, s így talán életbenmaradásához is van remény.

— **(Új anyakönyvvezető.)** Baranyavármegye laskói anyakönyvi kerületébe a belügyminiszter Thomayer János pécsi lakost anyakönyvvezetővé kinevezte s őt a hazassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel megbízta.

— **(Ellopott paripa.)** Lupták József, dunaföldvári lakos felhajtotta a simontornyai vásárra szép pej paripáját, hogy majd a vásáron eladja. Egy utszéli kocsmánál azonban megállapodott egy kis hűsítő italt venni magához s a paripát odakötötte egy karóhoz. S míg ő a kocsmában issogatott, valami arra tévedt lökött szemű vetett a pej paripára és szép csendesen eloldta a karótól, felugrott a hátára s elvágtatott. A jólábu paripa olyan észrevétlenül elszárynyalt vele, hogy még a lódobogás se hallatszott be Lupták uram füléhez, a ki még megivott egy pár pohár bort s csak ekkor akart tovább menni. Persze a lovat nem találta sehoh és csakhamar megbizonyosodott, hogy valami jómadár ellopta azt, míg ő odabenn a kocsmában borozott. A lólopást nyomban bejelentette a gyönki szolgabíróságnál s most az ellopott paripát mindenfelé keresik, de hogy kinél találják meg s egyáltalában megtalálják e, arra nem igen van reménye a megparipátlanított gazdának.

— **(Országos tornatünnap.)** A magyarországi tornaegyesületek orsz. bizottsága által a fővárosban f. hó 4-én és 5-én tartandó millenniumi országos tornatünnapen való részvételre a mohácsi tornaegyesület is jelentkezett.

— **(Terjednek az állatjárványok.)** Ugy látszik, állandó rovatot kell nyitnunk a terjedő állatjárványok regisztrálására. Szomorú körülmény bizony, hogy meg egy énkben az állatjárványok egyre terjednek. Jelenleg például a száj- és körömfájás 36 községben 571 udvarban uralkodik, sertésvész 83 község sertésállománya van megszállva. E mellett lépfene 4 községben 4 udvarban, hólyagos kiütés 2 községben 8 udvarban, rühkór 4 községben 65 udvarban konstatáltatott. Tolnamegyében lépfene 6 községben 6 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, takonykór és bőrféreg 1 községben 1 udvarban, ragados száj és körömfájás 4 községben 81 udvarban, sertésorbánc 5 községben 14 udvarban és sertésvész 24 községben fordult elő. Somogy megyében végül lépfene 6 községben 6 udvarban, veszettség 6 községben 6 udvarban, rühkór 1 községben 1 udvarban és sertésvész 44 községben konstatáltatott.

— **(Mutyiba vett lovak.)** Nem régen a baáni vásár alkalmával két lipitói lakos, Reizinger János és Milánovics Stankó, közösen egy pár lovat vásároltak, a melyeknek értéke negyven forintot tett ki. Midőn már visszaindulóban voltak a vásárról, Milánovics kért Reizingertől 10 forintot kölcsön, hogy Monyoródon egy üszőt vehessen, s ez összeget Reizingernek akkorra igérete visszafizetni, a midőn a vett lovakról szóló passzusok megérkeznek. A lovak használata ügyében tett megegyezésük azonban csaknem végzetesen végződött. Ugyanis csakhamar összeszóllalkoztak, mindenikük magának vindikálván az elsőbbség jogát. Minap május 31-én a korcsmában szintén e fölött vitatkoztak, miközben Reizinger a kölcsönadott 10 frtját is követelte. A szóváltás mindig hevesebbé, végre formális verekedéssé fajult, ugyannyira, hogy marhataglóval és vasvillával álltak egymással szemben. Ugy látszott azonban, hogy Milánovics mégis megijedt Reizingertől, ki különben is tagbaszakadt ember, mert megfutott. Erre Reizinger azt kiáltotta feléje, hogy a többi este következik. A későbbi leírások meggátolása szempontjából május hó 31-én éjjel csendőrk tanyáztak Liptódon.

— **(Egy képviselőjelölt karrierja.)** A hetvenes években volt Pápán valami Stampfl Gusztáv nevű igen jómódu és megnyerő modoru kereskedő, kinek egy meglehetősen forgalmu, csinos fűszerüzlete volt. Stampfl Gusztáv azonban nem elégedett meg a csendes nyárspolgárius élettel; címre, hiu ünnepeztetésre vágyott. Fől is lépett balpárti programmal Pápán képviselőnek s annyira forszírozta megválasztatását, hogy nem kimélt semmiféle pénzáldozatot, csak hogy „nagy-ságos ur” lehessen. De megbukott. Aztán sok viharos napokat élt át. Az eseményekben

gazdag multu ember vasárnap az Európa kávéházban produkálta magát, mint Alapitanár s ott bűvészműtávjakkal mulattatta a t. publikumot.

— **(Felhőszakadás a bogádi pusztán.)** A püspöki uradalom bogádi pusztájának felügyelő gazdája május 31-én azzal a jelentéssel állt elő a központi gazdasági hivatalnál, hogy a mult szombati felhőszakadás nagy károkat tett a földeken, a mennyiben részint a gabonát fektette le, részint homokot kavicsokat s különféle törmelékkel hordott a vetésekre, sőt tyukokat is magával ragadott az ár, a melyeket szintén ott találtak meg.

— **(Megcsipett orvvadász.)** A ma reggeli piacon egy nyulhus áruló asszonyt tartóztatott le a rendőrség. Az asszony a nyulnak hozzakerülését nem tudta igazolni s mert az ura orvvadász hírében áll, a kit tavaly télen három másik társával együtt tilos vadászatot kapott a rendőrség s fegyverét el is vette tőle, a nyulhus ügyében megindult a vizsgálat. Azonban a házkutatás alkalmával sehol sem találták a nyul — bőrét, a mit az orvvadász előrelátásból elsikkasztott s most majd állatorvosi vizsgálat fogja kideríteni, hogy a nyulhus mezei vagy házi-nyul-e s a vizsgálat folyik az orvvadász ellen.

— **(Újabb bűnök.)** Arra a csalo kereskedősegre, kinek elfogatásáról legutóbbi számunkban irtunk, egymás után derülnek ki a csalások. Így a többek között Sipóc gyógyszerészhez is bement Klementisz Ágoston Károly s Pollák kereskedő nevében, annak egy levelét mutatva elő, 5 frtot kért kölcsön. Persze a levél hamis volt, a mint hamis ürügyek alatt csal ki négy vagy öt helyről kisebb-nagyobb összegeket az elfogott csalo, a ki most min-

den csalást beismer, csak a Scholtz Antal kárára elkövetett 25 frtos csalást tagadja.

— **(Csőd.)** Deutsch Miksa, kaposvári kereskedő ellen a kaposvári királyi törvényszék a csődöt elrendelte. Csődbíró Havas Jenő, törvényszéki bíró; tömeggondnok Csónka Endre, dr. ügyvéd. Bejelentési határidő f. hó 30.: felszámolási határidő július 11.

— **(Majális.)** A németbolyi „Ifjúsági egyesület” tegnap, (vasárnap,) énekekkel s szavalattal egybekapcsolt majálist rendezett, a mely a N.-Bolytól nem messze fekvő herendi erdőben folyt le. A kiindulás mise után történt meg. Belépti díj tagoknak 20. nemtagoknak 30 kr., családjegy 50 kr. volt.

— **(Tolvaj napszámos.)** Csehák József faddi illetőségű napszámos még a mult hét elején meglopota a munkaadóját, Scherl Fülöpöt. A lopásra a meglopott ember csak ma jött rá, még pedig ma is egész véletlenségből. Csehák favágással volt a mult hét elején Scherl udvarában elfoglalva, de a favágás közben, ugy látszik, időt kerített arra is, hogy egy alkalmas pillanatban felmenjen a padlásra s ott összeszedjen a ruhák közül, a mik ott száradtak, egy csomót s bepakkolva azt a cőkmókjába, észrevétlenül elemelje. Ugy is történt s a meglopott ember felesége csak ma menván fel a padlásra, vette észre a lopást. Persze a tolvaj napszámos azóta már messze jár a lopott portékával.

— **(Tűzjelzés szerelmes levéllel.)** Egy pécsi kedélyes tűzoltó beszélt el az alábbi történetet. Amerika egyik városában sietve haladt egy fiatal hölgy, illatos levéllel kezében. Bizonyára igen el lehetett foglalva gondolataival, mert a postaszekrény helyett egy tűzjelző ládához lépett. Látta, hogy nincs a szekrényen bedobásra nyílás, de rajta

miatt aggodónak: kísérelje meg személyesen segíre birni az európai hatalmakat, elkezdve az orosz cártól egészen a francia udvarig. És mit felelt erre a fejedelem? Nagy keblét nem törhette meg a csapások sokasága; nem foszthatta meg szívet éltető reményétől a sikertelen küzdelem.

— **Köszönöm a tanácsokat.** Elmegyek. Bekopogtatok a cári palota ajtajánál, be a lengyeleknél, hogy segélyt kérjek az elgyengült magyar számára, ki bilincsekbe verten erőtlennül bár, de iszonyu kínok között viseli a szoigaságot. Meghajtom fejem a britteknél, meg a franciák előtt, könyörögve irgalomért. Ha nem hallgatnak meg? Legyőzöm minden ellenvetésüket, szemökbe vágom kegyetlenségüket; tulkiáltom a vihart, a fergeteget s az Istent hívom csodáival segítségül, hogy megrémüljenek a gyáva halandók. De ők nem fogják azt tenni; vagy hiába való lenne az uralkodók szava, koronás fők igérete, csak szinlelt volna a vonzalom, melylyel nép küzdelmei, jóléte s egész élete iránt viseltetik. Visszatérek, ne féljete; vagy hozok magammal segítséget, vagy . . . vagy Istenre kell biznunk mindent. És akkor, ha még nem láttatok életeért küzdő orosziant, előttetek áll az teljes fenségében, teljes elkeseredettségében, teljes dühöngésében; csak életért küzd s védelmezésében vér foly el.

A munkácsi várban nagy élénkség uralkodik; csak ugy pezsg az élet a zordon házaktól alkotott rövid és keskeny utcákon; csak ugy forr az ereken a harci kedv és bátorság. S mégis, bár fenn a magasban a fejedelmi palota termeiben kézrői kézre jár a billikom s az őrtanya lakói nyugodtan pihenhetik ki fáradaimaikat,

ki teljesen önfeladtu állott a sikon, utána tekintve hosszan epedőn; talán elhagyta volna ereje s a hű apród karjaiban vitte volna haza férjéhez, hogy annak oldalán haljon legalább meg. Ettől félt s üzé tüzes ménjét, mely nemsokára az éj homályában tűnt el.

Az ifjut paripája nyerítése zavarja fel elmerültségéből. Mintegy meglepetve az édes emléktől, megrázkodik egész testében s kezét homlokára emeli; de érintetlenül rántja el ismét, mert az a felszentelő csók égeti még.

— **Elementél, világ legszebb asszonya;** itt hagytad férjedet s itt hagytál egy ifju kebelt, melynek oltárképe a te képed, vezetője a te parancsod, éltetője a te emléked. Szeretlek; szeretlek egy ifju egész hevével, de alázattal, tisztelő csodálattal is. Ki közelíthetne feléd földies érzellemmel, bűnös gondolattal; Én legkevésbé; hiszen még a sátán sem vetemedhetik hrra, hogy a hálát kebléből kiirtsa, hogy rutul megcsaljon atyát és parancsolót, jóltevőt és féliant egy személyben. Ne tiltakozzál szívem; tanulj tűrni, lemondani s boldogabb leszesz, mint a kéjes gyönyör körében. Magasság Ura, ki hallottad fogadalomat, add kegyelmedet, hogy a sirig teljesithessen azt; ne engedd a hűtlenség ördögét, a hálátlanság kigyóját, a nagyratörés démonát e szivhez férközni, mely ma még osztatlanul rajong azokért, kikért rajngonia kell: a hazárt és a fejedelemért.

Térdére omlott az ifju, midőn e rövid, de szivből jövő imát hangostatták ajkai s felemelkedve mint a hajdan nagyevű hősei oly fenséggel távozott a helyről, hol urnőjét hivreire bizta. Nemsokára vágatva röpité

volt a kulcs. Kinyitotta s nagy gyorsasággal beledobta a levelet. Erre azonnal elkezdett zörögni a láda masinája s csakhamar láthatóvá lett az utcán egy gőzfecskendő, s vele a tűzország. Tűzet nem látván, a rendőrök elcsípték a hamis felültetőt, kire 500 dollár bírság kiszabása várt. Kiderülvén a tévedés, s bebizonyodván, hogy tüz csakugyan volt — a kebelben, — a hölgy szabadon bocsátott.

— **(Bandéristák a Tettyén.)**

Pécs városnak a millenniumi hódoló felvonuláson résztvevő banderistái ma délután 5 óra után vonultak fel a Tettyére, hogy ott a jótékony nőegylet által a város zászlajára készített díszszalaggal a városi zászló feldíszítsék és a banderistáknak hivatalosan átadassék, egyszersmind hogy a pécsi közönség is megnézhesse a bandériumban résztvevők fényes díszruháit és megszemlélhesse azok felvonulását. A banderisták felvonulásában a helybeli önkéntes tűzoltóegylet is résztvett, a Zsolnay gyári tűzoltók zenekarának zenekíséréte mellett s fent a Tettyén, a jótékony nőegylet és nagyszámu érdeklődő közönség jelenlétében az ez alkalomra emelt díszsátorban, történt meg a városi zászló feldíszítése a jótékony nőegylet által adományozott díszszalaggal. A díszszalaggal feldíszített zászlót dr. Jobst László vette át a banderisták nevében, átadván ezt a bandérium zászlóvivőjének ifj. Littke Józsefnek. A zászló feldíszítése után a közönség a tűzoltók zenekara mellett, eloszolva a vendéglők árnyas fái alá, onnan csak az esti órákban tért haza.

— **(Billog a levélen.)** Egy atyafi beállit az egyik trafikos boltba és azondja:

- Adjon egy billogot.
- Milyent?

- Erre a levélre e.
- Fogja — szól a trafikos.
- Ragassza is rá — mondja az atyafi.
- Ragassza kend — szól a trafikos.
- Én még sose próbáltam.
- Hát próbálja kend most. Nyalja kend meg a bélyeget, astán tüsse a levélre.

Erre az atyafi nagy ünnepélyesen a mutató és hüvelyk ujja közé fogja a bélyeg egyik szélét és a nyelvét maximumig kinyújtja, mire a nyelve hegyére illeszti a bélyeget, ennek megtörténte után a nyelvét a rendes medrébe vonja vissza, minek következtében a bélyeg a nyelvvel együtt a szájnak nevezett üregébe kerül. Ott aztán nagy dolgok történnek: a nyelv forogni kezd a bélyeggel egyetemben, oly annyira, hogy a harcsa bajusz is mozog, megreng beie.

- Es a, kérem, szól az atyafi.
- No.
- Fölragadt.
- Mi, hová?
- A billog a szám padlására.
- Vegye kend le — szól hahotázva a kereskedő.

— Az atyafi kapaszkodik is érte a nyelvével, de minden kísérlet meghiúsul, végre nagyot nyel.

- E' mán len van, kérem; adjon egy másikat.

Művészet, irodalom.

○ A magy. kir. operaház műsora f. hó 2-tól 8-ig. Kedd. Alár: Vasquez Italia, Hilgermann Laura, Rotter Gizella, Perotti, Szendrői, Ney D. Szerda. Romeo és Julia: Bianchi Bianca, Gábos Nelly, Valent Vilma, Kacér Margit, Arányi, Beck, Szendrői. Csütörtök.

Bajazzók. Parasztecsület: Ábrányi W Margit, Handel Berta, Bárdossy Ilona, Fumagalli, Perotti, Arányi, Takács. Péntek. Filharmoniai hangverseny. Szombat. Otello: Vasquez Italia, Fumagalli, Perotti. Vasárnap. Bánk-bán: Kacér Margit, Takács, Prévost, Beck, Bianchi Bianca, Hilgermann Laura. Hétfő. István király. Diszeloadás: Vasquez Italia, Ábrányi, Perotti, Beck, Szendrői, Ney D. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Rózsa Gyula, a M. K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárakon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb. 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. kőrszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr. A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és zártzék. Erkélysz. I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártz. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvehetők a hajós-utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltoztatás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

Törvényték.

§ A ki a pénzesládában kutat. Tilger Péter cselédminőségben szolgált Gring Henrik pécsi lakosnál, a légszeszgyár utca 14. számú házban. Mint cseléd igen jól viselte magát s ezért, mikor Gringtól elmen-

telivér ménje a város felé, melynek lakói már rég az álom karjai között nyugszanak. Midőn a fejedelem elé ért, senki sem fogadta, csak az éjjeli őr lépett hozzá közelebb, hogy meggyőződjék kilétéről; mindenki aludt már ott is; csak egy ablakból hatott még ki a halavány mécesvilág az éjszakába.

Azon szobában virrasztott hazája sorsán aggódva, a szabadság örlelke, Rákóci Ferenc fejedelem...

II.

A LEGNAGYOBB MESTER.

„A nyomországban levők nem félhetnek Semmiől, de sőt még mindent remélhetnek.”

Mikes.

Négy év telt el az előbbi fejezet eseményei óta. Elég sok idő arra, hogy a bölcsőt elhagyva megismerkedjünk a lét bajaival, hogy ifjúságunkból kilépve tapasztaljuk az élet veszélyeit s mint aggok gyakrabban sóhajtsunk a sir nyugodalma után. Eseményekkel teljes négy év volt ez hazánk történetében is. Szép reményekre jogosító cselekvénnyel kezdődött: az erdélyi fejedelmi szék betöltésével, melyre az a férfi lépett, ki mint a magyar szabadságharc lelke és intezője, akkor a dicsőség polcán állott. Majd az ónodi gyűlésen felharogott az: „Eb ura fakó! József nem királyunk többé” kiáltás s nyomban utána egy másik, mely II Rákóci

Ferencet bizta meg a kormányval, míg a nemzet választott királyt nem ültet a trónra. De hajb, ezt Bécsben sem hallgatták összetett kezekkel s megindultak a császári seregek, hogy ismét megkezdjék a véres sakkjátékot, melyben egy eltévesztett lépés ezrek életébe került; maga pedig Rabutin, Erdély előbbi hóhéra, ismét oda tartottak s be is jutott a bércecs hazába, könnyű szerrel elnyomva a kifejtett csekély ellenállást s visszahozva a zsarnokság félelmetes napjait. Bár az ország más vidékein még elég erősen tartották a kuruc tábornokok magukat a császáriak ellenében, a szabadságharcosok reménye mindinkább csökkent. S ennek legfőbb oka volt a leverő közöny, melylyel a hatalmak e martirok küzdelmei iránt viseltettek; hiszen nem találkozott senki, ki a pártütők királya óhajtott volna lenni s ők tapintatos hadvezér hiányában nem ritkán elfecsérelték erejüket. Ezért lett oly gyászos végű a trencsényi küzdelem, ezért nem dönt el elhatározón a sok vérbe kerülő vadkerti csata, ezért koncolták fel a császáriak Romhányinál Rákóci csapatait, ki hiába küzdötte követéit majd a francia, majd az angol udvarhoz, hiába érkezett a lengyelekkel a korona iránt, hiába a cárral, nem jött segély senkitől, sehonnán. E mellett mind jobban hangzott a panasz Erdély ajakáról az elhagyattatás miatt. S az önzetlen, hazáját önfeláldozóan szerető férfiú összehívá Erdély tanácsát, elébök tartja a súlyos helyzetet, beszámolt nekik eddigi igaz sáfarkodásáról s kész volt kezeikbe visszaadni a fejedelmválasztó levelet, ha hazájok jóléte úgy kívánja. Miként akarták volna ezt a rendek? Hálájukat fejezték ki a nagy férfiú előtt s még tanácsal is szolgáltak a hazája

vén, máshová szegődött s ott kitelt a becsület, Gring ekkor ismét befogadta a házába. Ezt a jóakaratot aztán azzal hálálta meg Tilger Péter, hogy egy alkalmas pillanatban felfeszítette a gazdája pénzes ládáját s abból 165 forintot kicsenvén, szépen rátette a láda tetejét s csakugyan a gazda nem is vette észre, hogy valaki kutatott a ládában. Tilger a lopás után még egy darabig ott volt a házában; Siklóra is eiment a gazdájával vásárra, de mikor hallotta, hogy Gring fia haza jön, ettől megijedt és megszökött. Éber rendőrségünk azonban elfogta s ma állt a betöréses lopás miatt a pécsi kir. törvényszék előtt s a bíróság a betörésért egyévi börtönrre ítélte. Természetesen felebezett az ítélet ellen; de felebezett terhére a kir. ügyész is.

§ A zsáktolvaj büntése. Lapunkban annak idején bővebben megírtuk, hogy mint törtek be D o b s z a y Antal kereskedő raktárába B o n t e m p o Alajos, facér péklegény s még két ismeretlen társa s onnan vagy 130 zsákot ellopván, azokat eladták s épen, mikor az így szerzett pénzen osztozkodni akartak, akkor csipte őket nyakon S e l é n y i Antal rendőrbiztos. Bontempo Alajos két kollegája megugrott s még ma is ismeretlen helyen tartózkodik, de a jőnevű félnev olasz Bontempo nem birt menekülni s a rendőség előtt aztán bevallott mindent. Ma állt a betöréses lopás miatt a pécsi kir. törvényszék előtt, hol szintén beismerő hangulatban lévén szép sorjában előadta, hogy mint ment be két társával D o b s z a y Antal udvarába, hogy fessítette, illetve nyitotta fel a kulccsal a raktárt s onnan társaival egyetemben hogyan emelték el a zsákokat. A királyi törvényszék, tekintetbe véve, hogy a vádlott már rovott előélettel dicsekedhetik, egyévi és három havi börtönt mért a zsáktolvaj Bontempo Alajosra, a ki az ítélet ellen appellált.

Szóbeli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. június hó 3-án.

1. Rock Józsefné — Gyurin Mándá d. e. 8 és fél óra.
2. Kelemfy Mátyás — Nagy Mihály József d. e. 9 óra.
3. Tóth Ferencz — Varga Antal és neje d. e. 9 és fél óra.
4. Benkő Jakab — Eickert Ádám és neje d. e. 10 óra.
5. Gold Mór — Pollák Sámuel d. e. 11 óra.

TÁVIRATOK.

— A király Budapesten.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király vasárnap reggel 5 óra 40 perckor udvari külön vonaton Bécsből Budapestre érkezett, kíséretében voltak P a a r és B o l f r a s s főhadsegédek, P á p a y kabinetirodai főnök és K ö n i g kabinetirodai titkár. A külön vonatot L u d v i g h államvasuti elnökgazgató vezette. A pályaudvaron B e n i c z k y pestmegyei főispán, R á t h főpolgármester és R u d n a y főkapitány várták megérkezését. A király szívesen fogadta üdvözlőket. Legelőbb Ludvigh igazgatót szólította meg, aztán sorra a többieket, valamennyivel kezet fogott. Azután az udvari várótermen keresztül távozott a pályaudvarról s a királyi várpalotába hajtattott.

— **Katasztrófa a moszkvai koronázási ünnepélyen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Moszkvából jelentik: A Kodnika nevezetű réten szombaton óriási szerencsétlenség történt. A vidékről ugyanis mintegy félmillió ember érkezett Moszkvába a másnapi népünnepre. A rendőség már reggel 5 órakor akarta kezdeni az ételek és italok kiosztását, de a tömeg már jóval ez előtt ostrom alá vette a vörös bódékat és a rend teljesen fölbomlott. Mindenki elsőnek igyekezett a bódékba bejuthatni és leírhatatlan tolongás támadt. Az emberek a potya sőrért kifeszítették az ajtókat, megostromolták a hordókat és izzé-porrá törtek minden butort. Ebben a zür-zavarban érkeztek nagy társzekereken a cári pár adományai és ezek szállítói a kocsik után jövők kérelmére csomagokat dobáltak a sűrű tömeg közé. Futó tűzként terjed el ennek a híre és százerek rohantak a társzekerek felé, miközben a rögtönzött bódék óriási robajjal összeomlottak és mintegy 300 embert maguk alá temettek a romok. Egy csendőrt lovastul együtt agyonnyomtak. A birói vizsgálat megindított és a legnagyobb erélyvel fojyik. A cári pár ma délelőtt meglátogatta a kórházban fekvő súlyosan sérülteket, kiket bátorító szavakkal és pénzbeli ajándékokkal vigasztaltak. A W a g a n k o w f f nevű temetőben 1282 holttest, mint a katasztrófa áldozata, fekszik szép sorjában egymás mellett buja gyeppezsiten, csak egy részük van letakarva lepedővel. Rokonok jajveszékelve járják körül a hullatömeget és keresik övéiket. Soknak arca, karja, a fölismehetlenségig meg van csonkítva és csak a ruháikról ismerik föl hozzátartozóik. A temetési szertartást ma délután két órakor kezdték meg, jelen volt az összes Moszkvában időző papság és állami notabilitások.

— **Diákjaink Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pécsi diákokhoz még D o m b o v á r o t t csatlakoztak a kaposváriak, a kikkel együttesen egyenruhásan, dob és trombitaszóval vonultak lakásukra. A többi diákok táblákkal fogadták őket. Ma délelőtt az összes vidéki tanulók kivonultak különböző egyenruhás csoportokban a verseny területére, végig Budapest főutcáin a hol sokan nézték őket és megéljeneztek.

— A delegációk megnyitása.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Előbb az osztrák és azután a magyar delegáció tagjai tisztelegtek testületileg a királynál, a ki a nagy trón-teremben fogadta a küldöttségeket. A királyi válaszok azonosak voltak. Széll Kálmán, a magyar delegáció elnöke, hivatkozott üdvözlő beszédében az ezredévi ünnepségekre, melynek legnagyobb kincse jövőre a király és nemzet között való egyetértés. Károly Lajos főherceg elhunytá fölött a delegáció részvételét a trón zsámolyához tette le végül, a mit a király érzékeny szavakban köszönt meg válaszában. „Mélyen meghatva fogadom — ugymond — a részvétet, mely szívemnek valóban nagyon jól ezik.“ Külviszonyaink a legbarátságosabbak, a mit bizonyítanak a hatalmak gratulációi az ezredévi ünnepségekhez, melyek halgatagan a status quo-t megszilárdítják, a mihez nagyban hozzájárult Ferdinánd bolgár fejedelem elismertetése.“ Szólt

ezután a Vaskapuról, a hadügyekről, a megkivántató pénz áldozatokról, a mely után a delegátusokat kegyelemben elbocsátotta.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. kir. város 1896. évi május 30. napján tartott hetivásárán.

Az árak mértékadóként számíttatnak.

Buza 6.40—6.60; kétszeres 5.30.—5.50; rozs 5.10—5.20; árpa 4.10—4.20; zab 5.50—5.60; búkőny 3.80—4.; kukorica 3.90—4.20; széna 1.80—1.50; szalma 80.—.

Kinlátat közép, mintegy 250 gabona-kocsi volt a piacon.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Június hó 2-án. —

Buza kétszeres	6.80—6.90
„ tavaszra	6.72—6.74
„ őszre	6.94—6.95
Rosz	6.30—6.35
Árpa	—
Kukorica	3.88—3.89
Zab	6.05—6.35
Káp. repce	—
Magy. aranyjárdék	122.15
„ koronajárdék	98.75
Regalé-kőtvény	100.30
Magy. nyerevény-soraj.	151.50
Tisassabályozási kölc.	140.—
Osztr. papírajárdék	101.—
„ aranyjárdék	122.25
„ koronajárdék	101.—
1864-iki soraj	194.—
Magy. vörös ker. soraj.	8.—
Osztrák „ „	7.50
Olasz „ „	11.50
Bazilika-soraj	6.50
Jósziv-soraj	3.10
Ném-t. márká	8.75
100 frank (francia)	—
100 lira (olasz)	44.05
10 font sterling (angol)	120.10

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Faj-tojások

eredeti Brahma-tyukoktól darabonként 15 kr; Hollandi tyuk, egész fekete, nagy fehér bóbítával, egy tojás 25 kr; Houdans darabja 25 kr; valódi stíriai faj tojás, darabja 10 kr; ezüstös tollu páduai fajtojás darabja 30 kr; Langshans darabja 30 kr; pulyka tojás darabja 30 kr; az ezüstös tollazatu Vyan-dottes fajból darabja 30 kr; olaszországi faj 30 kr; törpe tyuk tojás darabja 30 kr; Kochinkina darabja 25 kr; erdélyi kopasznyaku darabja 20 kr; Dorkings faj darabja 25 kr; Yokohama faj darabja 50 kr; emdeni óriási lud tojás darabja 1 frt; Peking kacsa tojás darabja 20 kr; stíriai óriási kacsa tojás darabja 20 kr.

Pauly Miksa
Köflach (Stájerország.)

Rothschild-tapasz

legjobban bevált köszvény, rheumatismus és mindennemű csuzos daganatok ellen. Egy tekercs Rothschild tapasz, 90 krért (levélbéllyegekben vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „Római császár“ gyógyszerárban

BAYER HUGONAL

Bécs, Wollzeile 13. sz.

kapható. Ugyanott minden külföldi speciálisok nagy raktára.

Cs. és kir. szab.

Zentler-féle

férfi és gyermekruha-raktár Pécsen, király-utca, Bazár épület, a városházával szemben.

„Millenium-öltönyök“

a legújabb és legdivatosabb

Lodenposztóból

a legdusabb választékban, továbbá tavaszi felöltők, felső kabátok, haveloc, és öltönyök a legfinomabb angol és francia szövetekből bámulatos olcsó árakon ajánl a

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. úri és gyermekruha-raktár

Pécsen, Király-utca 1. sz., Bazárépület. **Figyelmeztetés!** Ezén legújabb loden-szövetek általánosan elismert tartósága által azon kedvező helyzetbe vagyok, hogy annak minősége valamint olcsó ára folytán minden külföldi és fővárosi legnagyobb hasonló üzletekkel versenyezek!

Tarcsa gyógyfürdő

VASMEGYÉBEN.

Glaubersó-tartalmu szénsavdus vasforrások.

A legújabb módszerek szerint berendezett pezsgő és ásványvíz, valamint vasláp-fürdők. Kellemes, hűvös égalj; a kényelem minden igényeinek megfelelő olcsó lakások; a múlt évben épült új „Gyógyudvar“ 60 szobával ez évben megnyílik, villamvilágítás, 2 jó vendéglő, gyógyszerár, naponta kétszer zene; szép kirándulások. A női szervek bántalmái, sarkor, vérszegénység, továbbá a légzési és emésztési szervek bajai ellen kiváló orvosi tekintélyek ajánlják.

Megnyitattott május 24-én.

A megnyitástól június 15-ig és augusztus 15-től szeptember 25-ig tetemesen olcsóbb árak. Felvilágosítással szolgál és kívánatra prospektust küld a fürdőigazgatóság. Állandó fürdőorvos Dr. Rhorer Aladár t. m. főorvos. Tarcsai Károly-forrás különösen mint óvszer járvány esetén ivóvízül ajánlható. Főraktár Budapesten Takáts Lajosnál, Kossuth Lajos-utca. Megrendelések oly városokból, hol külön raktár nem létezik, a fürdőigazgatósághoz Tarcsára intézendők. Posta- és táviradalomás helyben. Vasuti állomás Felső-Eőr, a Szombathely—Pinkafői vonalon. honnan a 30 perenyire (5.6 klm.) fekvő fürdőbe a közlekedést kényelmes bér- és társaskocsik (omnibuszok) tartják fenn; egy négyülékes bérkocsi ára 2 frt 25 kr., társaskocsin egy hely 40 kr.

200 000 kg. budapesti raktáron

POLDIKOHÓ

TÉGELY ACZÉL - GYÁR.

Ajánlja: keménység, szívósság és minőség egyenletessége dolgában a legjobb stajer- és angol gyártmányokat felülmúló

TÉGELY ACZÉLJÁT

(szerszámaczel) mindennemű szerszámok és műszerekre.

Különlegességek: Legkeményebb esztergakések, marókorongok, mag-nesek, dróthuzó vasak. Kész vasuti-, hord- és tekercsrugók. Kovácsolt gépalkatrészek bármely nagyságban. Mindennemű keresked. aczélok. Kőfuró-aczélok.

Központi iroda; **BÉCS, I., Krugerstrasse 18.**

Fiók-iroda: Lipese, Sheffield, Milano, Prága, Zürich és Moszkva.

Iroda és dűsan felszerelt raktár: **BUDAPEST, VI, Teréz-körut 12. szám.**

Május 1-től fogva: GYÁR-UTCZA 20 sz.

200 00 kg budapesti raktáron.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Fehér János

zongoraterme

Budapest, Kerepesi ut 11. sz.

Alapított 1846-ban.

Ajánlja dűs választékú raktarat a legjobb minőségű zongorák harmo-niumok és pianinók-ban a legjutányosabb árak mellett.

A millenniumi ünnepélyek alkalmával a cég fennállásának 50 ik év fordulóját ünnepli.

1896.

